

זמן כניסת ויציאת שבת			
מוצ"ש ר"ת	מוצאי שבת	כניסת השבת	ירושלים
17:58	17:19	16:07	ירושלים
17:55	17:20	16:23	תל אביב
17:55	17:19	16:14	חיפה
17:59	17:21	16:25	ב. שבע

"כִּי בִּרְךְ אֲבִרְכְךָ"

הלימוד הגדול מאברהם אבינו בכל מפגש עם ניסיון קשה

מורנו הג"ר זמיר כהן שליט"א

בסוף מעשה עקדת יצחק, כאשר ברגע האחרון התברר לאברהם אבינו שבזאת העולה ביקש רק להעמידו בניסיון (מלשון להרים על נס, לרוממו ולגדלו אם יעמוד בו), נאמר לאברהם גודל שכרו העצום. ככתוב: "וַיֹּאמֶר בִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם ה', כִּי יֵעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה וְלֹא חִשַּׁכְתָּ אֶת בְּנֵךְ אֶת יִחְזָקָה, כִּי בְרַךְ אֲבִרְכְךָ וְהִרְבָּה אֲרֵבָה אֶת זְרַעְךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָחֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם, וַיִּרְשׁ זְרַעְךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו, וְהִתְבָּרְכוּ בְּזְרַעְךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ, עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֶלְי." (בראשית 22:16-18)

סבור היה אברהם שכאשר יקיים את ציווי בוראו להקריב את בנו, יישאר לנצח ללא המשך מאשתו שרה. אך כאשר ניגש לקיים את מצוות בוראו ולהקריב את היקר לו מכל, התברר לו כי הוא מקבל שלוש ברכות נפלאות ועצומות, וכולן לזרעו שחשב שלא יהיה בעולם! א. ריבוי מספרי ב. ניצחון האויבים ג. צאצאים אלו יהיו חכמים ומוצלחים ברמה כה גבוהה, עד שגויי העולם יאחלו לעצמם: הלואי שאהיה חכם ומוצלח כמו היהודים בני אברהם.

משמעותן של ברכות אלה, שמשפחת אברהם גדלה והתרחבה עד שהעמידה את האומה הישראלית לדורותיה, וכאשר רואים אנו אצלנו ניצחונות צבאיים שאין להם שום הסבר טבעי, והעולם כולו משתומם מולם כגון במלחמת ששת הימים, כך גם עצם הקיום היהודי בארץ ישראל ככבשה אחת בין שבעים זאבים, הרי זה בזכות המעשה של אברהם אבינו כשהיה מוכן להקריב את בנו לה', וקיבל בתמורה את הברכה: "וַיִּרְשׁ זְרַעְךָ אֶת שְׁעַר אֵיבָיו". וגם התפעלותם של אומות העולם מהמוח היהודי ומההצלחה בכל התחומים החשובים בעולם, הרי זה בזכות אברהם אבינו שאמר לו ה': "וְהִתְבָּרְכוּ בְּזְרַעְךָ כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ". והכל בעבור מה? "עֲקֵב אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּ בְּקֶלְי."

ניסיון זה היה האחרון בעשר הניסיונות שנתנסה אברהם, ובזכותם נבחרנו, זרעו, לקבל את תורת האלוקים ולהיות עם קדוש לה'. ומאחר שרצה הקב"ה לזכות את ישראל בשכר גדול, לפיכך

הג"ר אברהם יוסף שליט"א

שאל את הרב

בבית הכנסת שלנו יש חזנים שלפעמים מאריכים מאוד במנגינה של המילה האחרונה בברכה. האם אני יכול לענות אמן עוד לפני

שהם סיימו את המנגינה?

עניית אמן צריכה להיות מיד בסיום שמיעת הברכה מפי המברך, ולא קודם לכן, ולכן יש ללמד את שליח הצבור שלא להאריך במילה האחרונה שבברכה. ואם מאריך - על

הציבור המתין עד שסיימו.

האם מותר להשתמש בקיסמי אוזניים בשבת?
מותר להשתמש בשבת בקיסמי אוזניים, הן לאוזן והן לאף, ואין בהם חשש סחיטה.

2 מפסיקים ללמד גלעד שמואלי

3 עניין של גישה הרב יצחק פנגר

5 לצאת גדולים זאב ארן

6 תשלום מתגלגל ע. עידן

10 להתחבר לגמרא מדור נוער

14 שיחה עם נשמה מורן קורס

חדרים אחרונים!

הרב שמעון פרץ | הרב אבנר קוואס
פרשת חיי שרה | כ"ד-כ"ה בחשוון | 18-19.11
מהרו להירשם << 073-2221270

להרשמה
על שבת חורפית
במלון קרית יערים מעלה החמישה

• חדרים מהודרים • מטעמים משובחים • אירוח מושלם • הרצאות מעצימות

מה התרופה היהודית לפחדים וחרדות?

הדרך להתמודד עם חרדות ועם מחשבות על דברים שעלולים לקרות לנו או לאהובים שלנו

אדם שאינו צדיק, שראוי שדברים רעים יקרו לו, אם הוא בוטח בה' - חסד יסובבנו. כלומר, עצם כך שאדם מטיל את ביטחונו על ה' שלא יקרה לו דבר רע, וזאת ללא קשר לרמתו הרוחנית, גורם לכך שמתעוררת עליו הנהגה של רחמים והצלה בשמים. הביטחון ברחמי השם ונשיאת עיניים לקב"ה מעוררים את רחמי השם ה' עליו, ובכך הוא זוכה לקבל את מבוקשו. אפילו אדם שאינו צדיק, אם הוא בוטח ברחמי וחסדי ה' שלא יאונה לו רע ויקרה לו רק טוב, אז הוא זוכה ל"חסד יסובבנו", להנהגה של חסד ורחמים.

וכן כתב החפץ חיים (בשם הגר"א, בקונטרס "נפוצות ישראל", פ"ח הנדפס בסוף ספרו "שם עולם"): "מידת הביטחון אין תלויה בזכויות, שאפילו הוא אדם שאינו הגון, אך שחיקו בטחונו בה', כוח הביטחון מגן עליו וה' יתברך עושה עמו חסד... נפשנו חתה לה', עזרנו ומגיננו הוא" (תהלים ל"ג, ה-כ'). כלומר, אפילו אדם שאינו צדיק אך בוטח בה' - זוכה להגנה משמים ולהנהגה של חסד. היסוד האדיר המונח כאן הוא שאם נתמקד בחסדי ורחמי השם, נזכיר לעצמנו את אהבתו אותנו, נבטח שה' יביא עלינו רק דברים טובים, שפע של הצלחות וברכות וישועות - וכל זאת בביטחון מלא וללא טיפת ספק, אז הבורא ימשוך עלינו בהתאם את אותה הנהגת חסד.

המשך בעמוד 7 <<

אנו מוצפים מדי יום בדיעות על טרגדיות שאירעו, ואלו עלולים לפגוע בנפשנו וליצור נטייה לפחדים ודאגות. כיצד מתמודדים מול מחשבות טורדניות שאולי משהו רע יקרה גם לי או לבני משפחתי?

ראשית, נמליץ להימנע מהתעדכנות שוטפת בחדשות. עם התפתחות כלי המדיה, אנו מוצפים בדיעות על אסונות שהתרחשו מרחבי כל העולם, ואין זה פלא שתופעת החרדה הפכה למגפה עולמית. לכן מומלץ להפחית באופן משמעותי היחשפות יתר לעדכוני חדשות מצערות.

באשר לפתרון היהודי לבעיית החרדות והדאגות, הפסוק בתהלים אומר "משמועה רעה לא יירא, נכון לבו בטח בה" (תהלים ק"ב, ז), ו"מצודות דוד" מפרש: "עת ישמע בעולם שמועה רעה לא יירא ממנה, ולבו יהיה נכון בטוח בה' שלא תיגע בו הרעה", וכן הרד"ק

מפרש: "הצדיק לא יירא שישמע שמועה רעה מבניו או מקרוביו שהם במדינה אחרת, או אם ישמע שיבואו עליו אויבים לא יירא, כי לבו נכון ובטוח בה". מובא בתלמוד: "מעשה בהלל הזקן שהיה בא בדרך ושמע קול צווחה בעיר. אמר: 'מובטח אני שאין זה בתוך ביתי. ועליו הכתוב אומר: 'משמועה רעה לא יירא, נכון לבו בטוח בה'" (מסכת ברכות, דף ס). ורמב"ם מביא שם שכיוון שהיה לבו של הלל הזקן מלא בביטחון בה', ידע שלא יאונה לו כל רע. כלומר, אדם שבוטח בה' שלא יקרה לו כל נזק, ממילא לא יחוש דאגה ופחד מדיעות קשות הנשמעות, מפני שיודע שבו זה לא יפגע, וכל זאת משום בטחונו ברחמי שמים. פסוק בביטחון נוסף מתהילים שמחזק בעניין זה הוא "רבים מאובים לרשע, והבוטח בה' חסד יסובבנו". בספר ילקוט שמעוני (תהלים תשי"ט) מסביר שאפילו

סגולת הישועות: אמירת פרשת עקידת יצחק

אמירת פרשת העקידה מדי יום הינה סגולה נפלאה להגנה, לבטל מיתה, לכפרת עוונות, ולישועה מכל צרה. היכנסו וקראו את פרשת העקידה

6. בטור סימן א' מובא: "טוב לומר בכל יום פרשת העקידה, כדי להזכיר זכות אבות לפני הקב"ה, וגם להכניע היצר לעבוד השם יתברך, כמו שמסר יצחק את נפשו (בית יוסף).
7. בשבת וביום טוב אומרים רק את פרשת העקידה. בימי חול אומרים "יהי רצון" לפני הפסוקים, וגם אחריהם. לפני אמירת פרשת העקידה אומרים: "אלוקינו ואלוקי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך, ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם, וזכר לנו ה' אלוקינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך, את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו בהר המזבח, ואת העקדה שעקדת את יצחק בנו על גבי המזבח, כפיתוב בתורתך..." ומיד אחר כך את פסוקי העקדה.
לאחר אמירת פרשת העקידה מוסיפים ואומרים: "רבנו של עולם, כמו שכבש אברהם אבינו את רחמי מעל בן יחידו לעשות רצונך בלבב שלם, בן יבשו רחמיך את פעסך מעלינו, ויגלו רחמיך על מדינתך, ויתנהג עמנו ה' אלוקינו בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הַרְחָמִים, וּבְטוֹב הַגְּדוֹל יִשׁוּב חַיְדוֹ אִפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעַרְךָ וּמֵאֲרָצְךָ וּמִנְחֻלְתְּךָ, וְקָם לָנו ה' אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרְתְךָ, עַל יְדֵי מִשֶׁה עֲבַדְךָ מִפִּי כְבוֹדְךָ כְּאִמּוֹה וְזָכַרְתָּ אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאֶת בְּרִיתִי אֲבָרְהָם אֲזָכֹר וְהֶאֱרַץ אֲזָכֹר."

לצרה, תהא זוכר להם עקידתו של יצחק, ותחשב לפניך כאילו אפרו צבור על גבי המזבח ותסלח להם ותפדם מצרתם".
4. בבראשית רבה (נ"ו, י) מובאים דברי רבי יוחנן: "אמר (אברהם) לפניו, 'יבון העולמים, כיוון שכבשתי רחמי לעשות רצונך, יהי רצון מלפניך ה' אלוקי, בשעה שיהיו בניו של יצחק באים לידי עבירות ומעשים רעים, תהא זוכר להם אותה עקידה ותתמלא עליהם רחמים".
5. את פרשת העקידה מותר לומר אפילו בשבת, כאשר ה"מגן אברהם" בשם רבינו בחיי מציין ש"אין די באמירה, אלא להבין הפרשה ויכיר נפלאות ה'". כלומר: בעת האמירה יש לשים לב לחסד הגדול שעשה ה' בכך שהסכים להחשיב את הקרבת האילו כאילו יצחק אכן הוקרב, ובכל פעם שנקראת פרשה זו - מתעוררים רחמי השם בורא עולם האוהב עלינו.

1. בפרשת וירא מובאים 19 פסוקים המתארים כיצד הסכים אברהם אבינו להקריב את בנו יחידו שנולד לו לאחר 100 שנה, עבור רצון ה'. עקידה זו מעוררת רחמי שמים ומסוגלת להשפיע על ישראל רחמים, ולהגן עליהם מכל מקרים רעים. ראוי לומר מדי יום את פרשת העקידה, מספר בראשית פרק כ"ב פסוקים א' עד י"ט.
2. בספרים רבים מובאות הסגולות הטמונות באמירת פרשת העקידה. כתב הזוהר הקדוש: "טוב לישראל להזכיר בגלות בכל יום פרשת העקידה, שתגן עליהם מכל מקרים רעים, ונתן קול יוצאת ואומרת 'אל תעש לו מאומה"'. בתיקוני הזוהר מובא כי "גודל מעלת אמירת העקידה... שמבטל מיתה מבני אדם ומגן מכל חולאים ומכפר עוון".
3. במדרש תנחומא (וירא כ"ב) מובא כי כאשר ישראל יהיו בצרה, יפדה אותם ה' מצרתם בזכות עקדת יצחק. כה נאמר: "כשיהיו בניו של יצחק חוטאים ונכנסים

עורך: מנחם פינס • עורכת משנה: דבי רייכמן • עריכה גרפית: שני מויאל • הפצה ולוגיסטיקה: מליה זכריה ואסתר שמיר
בואו להיות חלק מהמהפכה, היו שותפים בהפצה! לקבלת 50 עלונים עד לבית עם שליח. להפצה בבית הכנסת ובסביבתכם הקרובה חייגו 073-2221388

Advertisement for a Shabbat event. Text: "שבת חלומית במלון לביא ט"ו-ט"ז כסלו 9-10.12 וישלח". Includes photos of a hotel building, a swimming pool, and people. Contact: 073-2221270. Organized by הרב יצחק פנגר and הרב דן טיומקין.

סוד הפרנסה - ברכת המזון בכוונה ובשמחה

למה זוכה מי שזהיר בברכת המזון, ולא יזהר עושר זכה החכם שהקפיד לברך בכוונה?

"סַעְדוּ לַבָּרְכָה אַחַר תְּעִבְרוּ, ביתו של אברהם אבינו היה פתוח מארבע הרוחות, כדי שכל עובר אורח יוכל להיכנס אל ביתו ויסעד את לבנו. לאחר שסיימו האורחים לאכול ולשתות, היה אברהם מלמד את האורחים להודות ל-ה' יתברך על המאכלים.

"ספר החינוך" מביא קבלה שקיבל מאת רבותיו הקדמונים: "כל הזהיר בברכת המזון - מזונותיו מצויים לו בכבוד כל ימיו".

יתירה מזאת, הזהיר בברכת המזון זוכה לפרנסה בשפע, לא רק לעצמו, אלא גם לאחרים. שכן מן השמים משפיעים עליו פרנסה במידה רבה, כדי שישפיע לאחרים. וכפי שמצינו אצל יוסף הצדיק. הנה, רבנו בחיי מביא מדרש, שבזמן שיוסף היה עבד, היה מברך על מזונו, ואדוניו ראה אותו מלחש בפיו, ושאלו: מה אתה מלחש? והוא אומר לו: מברך אני לקדוש ברוך שנותן מזון לכל בריה. אמר לו: הראהו לי! אמר לו: הרי השמש היא אחת ממשמשי, שמשמשים לפניו במרום, ואי אתה יכול להסתכל בו, הקדוש ברוך הוא על אחת כמה וכמה!

אחד מתלמידיו הקרובים של האר"י, המכונים "גורי האר"י", רבי מרדכי הכהן מצפת, הביא בספר "שפתי כהן", את המדרש הנזכר ברבנו בחיי, והוסיף: "ולפי שלא ביטל ברכת המזון, זכה שזון את כל העולם, שנאמר (בראשית מ"ב, ו'): 'ויסוף הוא המשביר לכל עם הארץ'. ולפי דרך הסוד, לפי שעל יד ברכת המזון יורד השפע לכנסת ישראל - לזה היה זהיר בברכת המזון שחותם 'הזן את הכל', וכן על הארץ ועל המזון".

עוד מצינו בזה בזוהר הקדוש בפרשת ויקהל כי המברך ברכת המזון בכוונה, ובשמחה וחפץ לב, גם מן השמים יתנו לו ברכה מרובה בעין יפה ובשמחה. ועל כך מוסיף החיד"א וכותב בזו הלשון: "ולכוון רצונו בשמחה ולא יהיה עצב בשעת ברכת המזון וכו', ולכן יאכל וישתה דבר המשמחו, כדי שיברך בשמחה. וזו סגולה להתעשר אם יברך בשמחה ובקול רם".

העושר הבלתי נראה שהגיע מברכת המזון

מעשה, כך מסופר בספר "עבד ה'", בחכם אחד שקיבל על עצמו לברך ברכת המזון בכוונה הלב, בידעו כי יש בזה סגולה לפרנסה טובה.

חלפו עברו להן כמה שנים, ולא נראה היה כי מצבו הכלכלי של אותו חכם הולך ומשתפר. הדבר עורר תמיהה בקרב מכריו, ופעם הרהיב אחד מהם עוז ושאלו לפשר העניין.

תשובתו של החכם הפעימה את לב סובביו. "דעו לכם", כך אמר, "כי אמנם לא זכיתי להתעשר מכוחה של ברכת המזון, אולם זאת זכיתי להביא מכוחה של ברכת המזון - שהפרנסה הינה משמים! שאין לרוץ יותר מדי אחרי הפרנסה, ושאינן להתייגע לבלי סוף במרדף אחר הממון. הקדוש ברוך הוא זן ומפרנס לכל בשר, בהשגחה פרטית, ואנו איננו מצויים אלא בהשתדלות!".

"לקח ומוסר נפלא זה", סיכם החכם, "הרי הוא העושר הגדול ביותר, שהרי כך אמרו רבותינו (מסכת אבות): 'איזהו עשיר? השמח בחלקו'..."

מתוך ספר "שיחת יצחק" בפרשתנו. לרכישת ספרי הרב יצחק בצורי היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

עניין של גישה

איך מספרים בדיחה, ומה הסוד של החסיד לשנה מוצלחת?

פעם שאלו שוטה אחד: "כמה ביצים אתה יכול לאכול על קיבה ריקה?". השוטה חשב קצת, ואז ענה: "חמש ביצים". ענו לו: "לא יכול להיות. ברגע שאתה אוכל ביצה אחת, הקיבה שלך כבר לא ריקה".

השוטה נהנה מהבדיחה והלך לספר אותה לחברו. השוטה שאל אותו: "כמה ביצים אתה יכול לאכול על קיבה ריקה?". ענה לו החבר: "שלוש ביצים". התאכזב השוטה ופלט לעבר חברו: "חבל, אם היית אומר לי חמש, הייתה לי בשבילך בדיחה טובה...".

קצת משנים לך, ואתה כבר מתבלבל... אנו יודעים שבראש השנה צריך להשתדל לא לכעוס, ולהיות חיוביים ושמחים. אך מה קורה כשהדברים משתבשים? איך מגיבים?

מספרת הגמרא במסכת ברכות סיפור: "מעשה בחסיד אחד, שנתן דינר לעני בערב ראש השנה בשני בצורת, והקטנתו אשתו, והלך ולן בבית הקברות, ושמע שתי רוחות שמספרות זו לזו. אמרה אחת לחברתה: חברתי בואי ונשוט בעולם ונשמע מאחורי הפרגוד מה פורענות באה לעולם...". (מסכת ברכות דף יח ע"ב). הגמרא שם מספרת בהמשך שהחסיד שלן בבית הקברות שמע שתי רוחות מספרות מה שהן שמעו שהכריזו כעת בראש השנה בשמים - שמי שיזרע את שדהו ברביעה הראשונה (י"ז בחשוון) - ברד מלקה אותו. הלך אותו האיש, חיכה, ולא זרע כמו כולם אלא רק לאחר מכן. כולנם נהרס היבול, ושלו - לא, והוא התעשר. כך היה גם בשנה שלאחר מכן... עד שבסופו של דבר הרוחות הבינו שמישהו מקשיב להן, והן הפסיקו לנדב מידע.

מספר שאלות. תחזרו לתחילת הסיפור - למה הוא הלך מהבית? גם אם אשתו התעצבנה, למה לצאת לבלי ראש השנה?

למה דווקא לבית הקברות, ולא לבית חברו או לבית המדרש?

לכאורה היו לו כל הסימנים לשנה גרועה, ובכל זאת הוא התעשר. הכיזד?

העניין יעקב כותב - "אותו חסיד הלך מביתו משום שהיה מתיירא אולי לא יוכל להתאפק מלהתקוטט עם אשתו בראש השנה. ולבית אחר לא רצה לילך כדי שלא להשיא שם רע בכנותיה. רק הלך לבית הקברות שלא יתוודע לשום איש שבשביל קטטה עם אשתו הלך מביתו, ובשביל מצווה זו שנתן צדקה לעני - נתגלגל הדבר שנודמן לו ששמע מה שהרוחות מספרות זו עם זו, כדי שידע לשמור ומתי יזרע וכך התעשר" (העניין יעקב על העניין יעקב ברכות י"ח).

אם נתבונן היטב, לכאורה לחסיד הנ"ל היו כל הסימנים לשנה רעה - רב עם אשתו, לן בבית הקברות, מן הסתם גם כשהוא חזר לא היה שם גן של שושנים - ובכל זאת זכה לפרנסה בשפע באותה שנה. מדוע? ללמדנו שהכול תלוי בגישה, כמעט כלל לא במציאות. אל תתרגשו ממה שקורה, השתדלו להישאר מרוכזים, מצאו את השלווה הפנימית שלכם ובחרו את התגובה הרצויה בכל מצב.

תהיו מובילים ולא מובלים. אל תתרגשו מקשיים בדרך. לפעמים דווקא מהקשיים ומהתקלות נוצרות ההזדמנויות הכי גדולות.

מתוך ספרו החדש של הרב יצחק פנגר 'זה אפשרי'. לרכישת ספרו היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

תרום נקודת
הפצת עלוני שבת
של הידברות

ואנחנו בהידברות
נדאג לחלוקת העלוני
באחת מ-613 עמדות
הנחת התפילין
ברחבי הארץ!

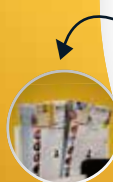
למנוי התקשרו:
073-2221388

חודש ראשון
מדימות
למצטרפים

האתני אליך ההפצה אתנו

חולם לקרב רחוקים?

עמדות התפילין של הידברות,
מחפשות תורם שישלים אותן
עם עלוני הידברות האהובים!

מהו טקס הפרידה שנוער מדי מוצאי שבת?

ממה בדיוק נפרדים כל מוצאי שבת, ואיך מנחמים את הנשמה מצער הפרידה?

מכירים את דיכאון יום א' לא לכולם זה קורה, אבל להרבה כן - הנפילה במצב רוח במוצאי שבת. יממה שלמה היינו באטמוספירה אחרת, עם סעודות שבת ארוכות ומשפחתיות, עם זמן להתחבר לרוחניות בדברי תורה, בלימוד וקריאת דברי קודש. סוף סוף, אחרי שבוע ארוך, הגיע אותו יום קדוש שנותן לנו אוויר לנשימה. בלי עבודה, בלי סידורים ומטלות על הראש, בלי המשימות היום-יומיות שלא נגמרות. היינו במשך יממה בתוך בועה של ניתוק מהכול, זמן של שקט וקדושה. ופתאום, ברגע אחד, נפרדים מהכול וחוזרים לשגרה.

הנפילה הזו היא לא רק מצב פסיכולוגי-נפשי, אלא תהליך רוחני ממשי שהנשמה עוברת. כל יהודי שזוכה לשמור שבת מקבל בשבת תוספת נשמה, המכונה "נשמה יתירה", שזהו חלק רוחני גבוה שמתווסף לנשמתו. חז"ל מסבירים כי לנשמה היתירה יש השפעות רבות על האדם, וביניהן התעלות רוחנית, תוספת חוכמה, שמחה, וכן מובא בזוהר הקדוש שהיא יוצרת שמירה על האדם מפני רוחות רעות ומקטרגים רעים. עם צאת השבת עוזבת הנשמה היתירה, ומבואר בגמרא, שאז הנשמה מרגישה בירידה הרוחנית ומצטערת מכך.

הראשונים נחלקו אם הבדלה היא מצוות עשה מהתורה או מצוות חכמים. ובכל מקרה, מי שכבר התפלל ואמר "אתה חוננתנו", לכל הדעות ההבדלה אינה מן התורה. בהבדלה אנו מברכים את ה' על מתנת השבת שהעניק לנו, ומזכירים את מעלת וקדושת השבת בפרידתנו ממנה. כשם שאנו מצווים להזכיר את קדושת השבת עם כניסתה על ידי קידוש, כך אנו מצווים להזכיר את גדולת יום השבת והבדלתה משאר ימות השבוע גם בצאתה, על ידי הבדלה.

החיוב נלמד מהפסוק "זכור את יום השבת לקדשו" (שמות כ, ז), כשהכוונה היא להזכיר בפה את קדושת השבת, והרמב"ם מסביר "מצוות עשה מן התורה לקדש את יום השבת בדברים שנאמר "זכור את יום השבת לקדשו". כלומר זכרוהו - זכירת שבח וקידוש, וצריך לזכרוהו בכניסתו וביציאתו. בכניסתו - בקידוש היום, וביציאתו - בהבדלה" (הלכות שבת, פרק כ"ט). ובספר החינוך מובאת מצוות ההבדלה במצווה "לקדש את השבת בדברים", וזה לשונו: "לדבר דברים ביום שבת בכניסתו וכן ביציאתו, שיהיה בהם זכר גדולת היום ומעלתו והבדלתו לשבח משאר הימים".

למה אלו הברכות שנבחרו להבדלה?

בהבדלה נאמרות ארבע ברכות:

- ברכת "בורא פרי הגפן" - כל דבר הנאמר על כוס יין מקבל חשיבות, ולכן תיקנו חז"ל לומר את ההבדלה על כוס יין.
- ברכת הבשמים - הבשמים שמריחים בהבדלה מנחמים את הנשמה, וזאת משום שריח הוא הנאה רוחנית ולכן יש בכך כדי להקל על צער הנשמה.
- ברכת "בורא מאורי האש" - ברכה זו היא ברכת הנהנין שמטרתה להודות לקב"ה על שהעניק לנו את האש, מקור האור והחום. במוצאי שבת הראשונה בבריאה הקב"ה גילה לאדם הראשון את האש, ולכן מברכים על אור האש בשעת בריאתה זו.
- ברכת ההבדלה - הברכה הרביעית היא הברכה העיקרית, בה אנו מודים לקב"ה שהבדיל אותנו, העם היהודי, מיתר אומות העולם, ונתן לנו את השבת, יום של קדושה המובדל מיתר ימות השבוע. מילות ברכה זו מדברות בעד עצמן: "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם, המבדיל בין קודש לחול, בין אור לחושך, בין ישראל לעמים, בין יום השביעי לששת ימי המעשה. ברוך אתה ה' המבדיל בין קודש לחול".

האתגר השבועי

הצטיידו בגביע יין, בשמים (צמחים ריחניים או תבלין ציפורן), נר הבדלה ובו שתי פתילות, וערכו במוצאי שבת הבדלה.

סבתא בישלה דייסה

3 משפטים ששמעתי מסבתות ושינו את חיי

משפטי החכמה של הסבתות לפעמים מצליחים להשפיע ולחלחל, ולעזור לנו להפנים מסרים חשובים. רציתי לשתף 3 מסרים כאלו, שרלוונטיים במיוחד לחינוך ילדים:

- כשהייתי ילד, ראיתי סבתא אחת שרקמה רקמה יפה. היא הראתה לי את הרקמה, ושאלה אותי מה דעתי. כשעניתי לה שזה יפה מאוד, היא הראתה לי את הצד השני, ושאלה אותי מה דעתי על זה. מובן שהצד השני של הרקמה נראה כבלגן אחד גדול, ולכן חייכתי ואמרתי: "בלגן". היא אמרה לי: "ככה זה העולם הזה. אנחנו רואים את הצד של הבלגן, אבל באמת יוצרים רקמה יפה ומסודרת להפליא". שמעתי בחיי הרבה משלים והרבה דברי חיזוק, אבל הדוגמה הזו נכנסה ללבי (עובדה שאני כותב עליה כל כך הרבה זמן אחריו). לפעמים הקשיים בחיינו רבים, לפעמים דברים נראים לא הוגנים. לפעמים כל החזיתות בחיים שלנו בוערות, למה ה' עושה לנו ככה? כנראה ככה זה בצד הזה של הרקמה, לא רואים את הסיבות והתיקונים, וצריך הרבה סבלנות ואמונה שעוד נזכה להבין ולראות את הצד השני, שנוצר בזכות כל האתגרים הללו.

(להשלים את המשל, אוסיף עוד רעיון ששמעתי, שהדרך בה אנו רוקמים היא לא את הרקמה כולה, אלא כל יום נפתח לנו רק חלון אחד מתוך התמונה השלמה, ורק עליו אנחנו יכולים לעבוד באתו יום. ולכן אסור להתיאש ממה שאתמול נפלנו, כי כל יום הוא באמת דבר חדש!).

- סבתא שלי (עדה אברמסקי ז"ל), זכתה להאריך ימים, וכמקובל אצל אנשים שעברו את גיל תשעים - הרבה ממכריה נפטרו בחייה... היא תמיד חזרה על המשפט: "אף אחד לא חי כאן לְנֶצַח". זה לא חידוש שלה, זה כתוב בעוד ספרים ומקורות, ובאמת זו המציאות כמובן. ובכל זאת, דבריה נכנסו ללבי, אולי בעיקר בזכות הניגון האופטימי שבדבריה. זה שיש בעולם גם צרות, זה לא אמור לייאש אותנו. להיפך, וְתִשְׁחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן, לא נהיה כאן לנצח, משום שהולכים למקום אחר, יותר חשוב. זה מחייב אותנו להיות תכליתיים, להכין את עצמנו, לנצל את הזמן, להפוך את החיים למשמעותיים יותר! יש יצר רע מיוחד שבא להשיח מאיתנו את הפרט הקטן הזה, ולתת אווירת הפקרות ונהנתנות, או אווירת דיכאון וייאוש, או סתם חשיבות עצמית מוגזמת לענייני העולם. מתוך גישה כזו, קשה מאוד לחנך, קשה מאוד לחיות. צריך לזכור שלמעשים שלנו יש משמעות, ויש חשיבות גדולה לאווירה אופטימית מעצימה שעלינו להשרות!

- את המשפט הבא מצטט יהודי שנולד תחת השם שבתאי זיסל צימרמן (בספרו על הכרוניקות) בשם סבתא שלו, שאמרה תמיד: "כל פעם שאתה רואה יהודי, תדון אותו לכף זכות. אתה לא יודע באיזו מלחמה הוא מתמודד". גם כאן יש לדבריה מקורות קדומים יותר, אבל דבריה האוטנטיים זכו להשפיע עמוקות על רבים. כולנו נלחמים ומתמודדים! ובאמת, אי אפשר לדון את חברך, כי אתה לא יודע מה המלחמות שלו.

אלו רק דוגמאות. לכו לבקר את הסבתות שלכם. תתעניינו ותקשיבו להן. יש להן הרבה חכמה רלוונטית. כדאי גם לנסות להיזכר במשפטי החכמה ששמעתם מהן. זה משתלם!

שיעור לייב שבועי עם הרב דן טיומקין יכול לחולל מהפכה בביט! ועכשיו אפשר להצטרף לקהילת ההורים ולהצטרף לנופש מסובסד עם הרב טיומקין, לקבל את הפרט החדש ועוד בונוסים. לפרטים - kehila.hidabroot.org

הורים יקרים, את הפרט הזה אגם גייבים להצטרף אליכם!

סדנא באור
מלא!
8 שיעורים
4 חפשיים

הרב דן טיומקין

הרב אייל אונגור

כיבוד
קף

גיל ההתבגרות

רישום מראש חובה:
073-222-1-300

כ"ז חשוון
21.11.22
פתיחת תקווה | שני | 19:30
בית הידברות, אריה שנקר 20

מה מברכים על ריבת אתרוגים?

קריאת אימייל שנשלח בשבת, וכהן שיש לו שונא בבית הכנסת

קטן ה', אור לציון חלק ב' פרק מ"ו אות ו'). לכן צריך להטות את הבקבוק בעדינות, כי כשמתה אותו על צידו, הוא מוציא בועות אויר, ואז לא עולה הנטילה.

שמעתי שכהן שיש לו שונא בבית הכנסת - אסור לו לעלות לדוכן, האם זה נכון?

מובא במשנה ברורה שכהן השונא לציבור אסור לו לעלות לדוכן, ואם עולה לדוכן - סכנה יש לכהן (סימן קכ"ח סעיף קטן ל"ט). והמקור לדבר הוא הזוהר הקדוש (שער הציון שם). וכתבו הפוסקים שכל האיסור הוא דווקא כששונא לכל הציבור או לחלק נכבד מן הציבור, שאין תקנה שיצאו כולם כדי שיוכל לישא את כפיו. אבל באדם יחיד ששונא לו, אין דין זה. ומכל מקום מספק יש להחמיר שיצא הכהן, דחמירא סכנתא, ולכן אם אפשר לשכנע את ה"ישראל" שיצא הוא מבית הכנסת כדי שיוכל חברו לישא את כפיו - מה טוב, ואם אינו מוכן לצאת מבית הכנסת, יצא הכהן קודם ברכת "רצה" מבית הכנסת. ועיקר העניין הוא להבין שאין הברכה שורה במקום שיש שונא, והכי טוב שימצאו דרך לעשות שלום ביניהם, גם אם אינם חברים, שלא תהיה שונא.

בילקוט יוסף מהדורת אלקיים סימן רמ"ו אות י"ז עמוד רס"א, שהתיר לפרסם את העסק באינטרנט עם אפשרות קניה ומכירה בשבת. וכן פסק משנה הלכות חלק י' סי' נ"א, להתיר לשמוע את המזכירה אלקטרונית, בהמתנת זמן מה אחרי יציאת השבת, "בכדי שיעשו".

אני מגדל בגינה נענע, שיבה ולואיזה, ומשתמש בזה לצורך חליטת תה. האם אני מחויב להפריש תרומות ומעשרות מעלים אלו?

אם משתמשים בנענע לצורך אכילה, כגון שמעריבים אותו בסלט וכדומה, יש להפריש תרומות ומעשרות, אבל אם השימוש הוא רק להרחח או להטעים את התה - פטור ממעשרות

(חזון עובדיה תרומות ומעשרות עמוד ק"ה). אמנם צריך להיזהר מצד איסור תולעים המצויים בעלים אלו, ואין להשתמש ולחלוט עלים אלו, רק באמצעות מסננת משי או חיתול מחלחל, באופן שלא יהיה מגע ישיר בין המים לעלים.

האם אפשר ליטול ידיים עם בקבוק שיש לו פיה צרה?

אם המים נשפכים ברצף, בלי הפסקה, מותר להשתמש בבקבוק זה לנטילת ידיים (ט"ז סימן קס"ב סעיף

אשתי עשתה ריבת אתרוגים. האם נברך עליה ברכת שהחיינו?

אם אוכל אתרוג (מהיבול החדש) לפני חג סוכות, בריך שהחיינו (בן איש חי פרשת ראה אתרוג ו"א, וחזון עובדיה ברכות עמוד קל"ב בהערות). אבל בריבות שעושים בימים אלו לאחר הסוכות, שהגברים בירכו שהחיינו על האתרוג למצוות נטילת לולב, אין לברך שוב שהחיינו בשעת אכילה (שם עמוד קל"א). ונשים שלא בירכו על האתרוג בשעת המצווה, יכולות לברך ברכת שהחיינו (על פי חזון עובדיה הנ"ל שאם אוכל קודם סוכות יכול לברך שהחיינו).

מה מברכים על ריבת האתרוגים? יש אומרים לברך על קליפות

האתרוגים המרוקחים בדבש שהכל נהיה בדברו (בן איש חי פרשת פנחס אות ד'). אמנם להלכה יש לברך בורא פרי העץ (חזון עובדיה ברכות עמוד ק"ל).

נשלח לי אימייל בשבת, ובמוצאי שבת אני מעוניין לפתוח ולקרוא את האימייל. האם מותר?

במידה והאימייל נשלח על ידי אדם, ולא על ידי בוט ממוחשב, לכתחילה ראוי להחמיר ולא לפתוח הודעה זו, ולבקש שישלחו שוב, משום שיש כאן זלזול בכבוד השבת. (כך נראה מדברי שו"ת שבט הלוי חלק ח' סימן מ'). אמנם במקום הצורך יש להקל בדבר (עין

הידברות וקו ההלכה בשירות ללא תשלום, למענכם.
לכל שאלה בהלכה, חייגו עכשיו 073-3333-300

לקבלת 2 הלכות ביום מהידברות,
סרקו את הברקוד

זאב ארן
בנאדם וחברו

אבינו? סטיסטיטית, סביר להניח שהאורחים מהסוג ה"שכונתי" היו מצויים יותר באוהלו של אברהם אבינו (כפי שרואים גם היום). וכשהקב"ה הוציא חמה מנרתיקה, זה באמת לא מועיל עבור הולכי דרכים, אבל זה בהחלט מועיל עבור החברה המובטלים מהשכונה, שכעת יישארו בבתיהם ולא יטרידו את אברהם אבינו.

לכן כשאברהם אבינו רואה שאין אורחים - הוא יושב פתח האוהל ומביט רחוק, לראות אם יש אנשים בדרכים. והם אכן הגיעו...

למדנו עכשיו מהי הכנסת האורחים המפורסמת של אברהם אבינו: דווקא מה שבעיינינו לא היה נחשב כלל כהכנסת אורחים, אלא כבזבז מוחלט של זמן ואנרגיות!

לא צריך לחפש מעשים גדולים. לא צריך כותרות בעיתונים... גם לא צריך להופיע ברשימת הגמח"ים השכונתית. ממש לא. מעשי החסד נמצאים פזורים סביבנו לאלפים ולרבבות. רק טיפה שימת לב.

לרכישת הספר "בנאדם וחברו" של זאב ארן היכנסו להידברות שופס או חייגו: 073-222-1250

מעשים קטנים - אנשים גדולים

מה שנחשב "בזבז" בדור השיתופים והסטורי, היה שיא ההשקעה אצל אברהם אבינו

זה ארך לו ימים ארוכים, לעיתים אפילו שבועות שלמים. ביום השלישי למילתו של אברהם אבינו, הקב"ה הוציא חמה מנרתיקה "כדי שלא להטריחו באורחים".

אז תמוה, מה יועיל שרב כבד??? עכשיו כל מי שנמצא באמצע הדרך יחפש אכסניה באופן בהול, כדי לברוח מהחום הכבד... הפטנט של "שרב כבד" עלול לגרום את ההפך - נהירה של כל עוברי הדרכים לאוהלו של אברהם אבינו, לא?

ההסבר הוא פשוט - ישנם שני סוגי אורחים: עוברי דרכים הבאים מרחוק, ואנשי השכונה שנהנים לנצל את העובדה שיש כאן "הכנסת אורחים חינם" ואוכל חינם...

את שני הסוגים אברהם אבינו אירח מכל הלב. סביב מי היתה טרחתו העיקרית של אברהם

דווקא בדור שלנו, דור התקשורת, המדיה, היח"צנות והחיצוניות, דור שבו "אם לא הצטלמת ושתפתת - זה לא היה"... דווקא בדור כזה עלינו לרומם את ערכם של המעשים הקטנים והטהורים. מעשים שאין להם כל תיעוד, צילומים וכותרות...

בתפיסת העולם שלנו, הכנסת האורחים של אברהם אבינו היתה בטח משהו בומבסטי, שהתפרסם בכל קצוות העולם. אבל לא. המצלמה היחידה שהיתה באותם ימים היתה "עין רואה" ואוזן שומעת" של הקב"ה... וככה זה היה נראה: "והוא יושב פתח האוהל כחם היום"

- "הוציא הקב"ה חמה מנרתיקה כדי שלא להטריחו באורחים".

נזכור, שבאותם ימים לא היו כלי תחבורה מפותחים, וכשאדם רצה להגיע ממקום למקום -

תורה אחת אלפי שיעורים

רבניו: הרב הרב הרב רביעי
כ"ט תמוז חזיה גואטה פרידמן
אולמי שנהר רחוב יצמון 19
גדרה 23.11 19:30

רבניו: הרב הרב הרב רביעי
כ"ז חשוון יעקב זמיר ישראל
זאיד חמו לוי
ביהכ"ס ישועת ישראל רח' פופל 20 שכונת גני אסתר
ראשון לציון 20.11 19:30

רבניו: הרב הרב הרב רביעי
כ"ב חשוון יעקב זמיר שניר
חמו כהן גואטה
אולם יפה של ב"כ גלגוד רחוב המוריה 4
חשמונאים 16.10 19:30

ניתן להזמין כנס באזור מגורכם גם תרומות שיעור תורה וגם זיכוי הרבים!
שריינו תאריך! 073-222-1280

יחת הטלפון הזו התחילה באופן שגרתי. מישהי שמתגוררת באזור שלי פתחה בשיחת נימוסין קצרה, שלאחריה שאלה אם אני מכירה מישהי שעושה שירות מסוים שקשור להפקת אירועים ומכירות ענק, ואם אוכל לקשר בינה לבין בעלת השירות. התיווך הזה הוא בדיוק מה שאני עושה לפרנסתי בתחום הזה של ההפקות. היה ברור לי שהיא מודעת לזה שהדברים הללו נעשים תמורת תשלום מלא, כחלק מעבודתי, מה גם שברור לכל שכל התיאום והתיווך הזה הם פעולות שנהוג ומקבל לשלם עליהן. היא מצידה לא שאלה מאומה על סכום התשלום שאני גובה, ואני התביישתי לציין את המובן מאליו בשיחה.

ערכתי את התיווך בין אותה אישה לבין אשת השירות, וכך גם הגיעה העת לחתום ביניהן על חוזה. בשלב הזה, שבו ממילא נקבתי בסכום הסופי שעליה להעביר לאשת השירות לקראת חתימת החוזה, ציינתי גם את הסכום שהיא צריכה לשלם לי כמתווכת. היא שמעה ולא הגיבה כלום. סיכמנו להיפגש בחתימת החוזה. לאחר החתימה, אשת השירות העבירה לי את מלא הסכום שהיא צריכה להעביר לי מצדה במסגרת ההסכם בינינו, וכעת חיכיתי לשכנתי שתעביר אף היא את התשלום מצידה, אך היא כמו התעלמה. דנתי אותה לכף זכות, חשבתי לעצמי שהיא תעביר בהמשך. חלף שבוע. זר פרחים ענק עם פלטת שוקולד מעוצבת שהגיע לביתי, הבהיר לי שטעיתי. אל המשלוח הזה היה מצורף מכתב תודה. זו הייתה היא - זאת שהמתנתי בסבלנות שתשלם לי את דמי התיווך על השעות שעבדתי למענה. קראתי את ברכת התודה, שהייתה מנוסחת יפה, חיפשתי מסביב אולי אמצא שם איזו מעטפה את הכסף - אך דבר לא היה שם.

הפעם, כבר לא הצלחתי להבין מה קורה. החלטתי להרים אליה טלפון. היא צהלה לראות את מספרי על הצג, וענתה בהתלהבות, משתפת אותי בכך שבמשך שבועיים היא כבר חושבת מה לשלוח לי במידה והחווה יחתם... אזרתי אומץ ושאלתי מה עם התשלום בפועל. היא נאלמה דום. "האמת היא שלא תכננתי לשלם לך", היא אמרה, והשיחה הסתיימה בטונים צורמים. נפגעתי וכעסתי מאוד. מאוד. זו הייתה הפרנסה שלי. לא הבנתי איך בן אדם מסוגל להתנהג כך. מי שניסה להרגיע ולרכך אותי היה דווקא בעלי. הוא הרבה לדון אותה לכף זכות ולהסביר לי איך אי הבנה כזו יכולה להתרחש. בתחילה התמרמרתי, אבל לאט לאט התחלתי לסלוח ואפילו לשכוח מהחוב לאחר מספר חודשים, כל כולי הייתי עסוקה בתכנון אירוע אישי שלי, בר מצווה לבני הבכור. היות שאצלנו במשפחה אירוע זה אירוע, ואירוע ראשון עוד יותר, נוצקו לתוכו כל המחויבות וההתרגשות. החלטנו שזאת תהיה הפקה מסוג שלא רואים כל יום,

גלגולי תשלומים

מתווכת בתחום ההפקות
נתקלת במי שהחליטה
להתחמק מתשלום על
שירות. היא מחליטה להעביר
על מידותיה, ולהזמין את
הלקוחה לבר המצווה של
בנה. שרשרת אירועים
שמתפתחת מביאה לסיום
מדהים ובלתי צפוי שמלמד
שלכל אחד יש סיפור ולכל
תשלום יש תאריך

משום שאירוע כזה יכול להיות גם הזדמנות של קידום ופרסום לעסק שלי, כך שכל השקעה באירוע תחזיר את עצמה. זה היה אירוע מתוכנן ומוקפד, הושקעו בו סכומים גבוהים במיוחד, כך שגם נושא הלבוש היה צריך להתאים לקונספט. חצי שנה מראש סגרתי עם תופרת מחוץ לעיר. זו הייתה תופרת בוטיק, מומלצת וידועה לכל באיכות התפירה, בדיוק ובביצוע הטוב ביותר. רכשנו את הבדים הטובים, האיכותיים וכמובן היפים ביותר, והפכנו להיות בני בית אצלה כשאנחנו באים לפחות פעם בשבוע למדידות ולשינויים במידת הצורך. כשלושה חודשים לפני האירוע הבגד שלי כבר היה מוכן. בדקתי אותו שוב ושוב, עשיתי תיקונים ולאחר מכן מדידות על בסיס יומיומי, בודקת כי הכל כשורה

- וכמוני גם כל בנות המשפחה. הכל שיבחו את יצירת המופת האומנותית והיוקרתית שהצדיקה - לי, בכל אופן - את התשלום הגבוה שזה גבה מאיתנו. כאשר הגענו לשלב חלוקת ההזמנות, כבר הייתה בידי רשימה מסודרת ועדכנית למי ואיך לשלוח אותן. דאגתי והשתדלתי מאוד לא לשכוח אף אחד, שלא יהיה מצב של חוסר נעימות.

ואז, באחד הערבים, בעלי שאל אותי אם הזמנתי את... אותה מכרה שתיווכתי לה בזמנו את ההפקה היא והיא לא שילמה לי כנדרש. נאלמתי דום. לא חשבתי עליה. הקשר בינינו הסתיים בזמנו בקול צורם. לא ממש התחשק לי עכשיו להזמין אותה. לא היה לי כוח ליצור איתה קשר. זה הוכיח לי שבתוך הלב עדיין הייתי פגועה, מה שהשאיר לי הרבה חומר למחשבה, וכן מצפון קטן מצפצף בקול דק וטורדני, לא נותן לי מנוחה.

עלתה בי מחשבה פנימית שאולי כדאי להתקשר אליה לפני שאשלח לה הזמנה, מה שאולי גם יאלץ את מסך הזכוכית שקיים אצלי בלב להיסקר. החלטתי לעשות את זה. הרמתי אליה טלפון. היא די הייתה מופתעת בתחילה, אבל מהר מאוד התנהגה בטבעיות. היא ממש שמחה לקבל ממני את השיחה. היא התעניינה בנימוס בהכנות, איחלה ברכות רבות, ולאחר שיחה קצרה ניתקנו. אני הרגשתי מלאכית ממש, הנה, התגברתי על אף הקושי. היה לי כל כך טוב עם עצמי שהרבה זמן לא הרגשתי ככה. זה לבד נתן לי כוח.

ביום האירוע סיימתי לארגן את כולם, ונשארתי האחרונה. אבל אז, כאשר הגעתי לבדוק את הבגד - גיליתי לחרדתי ש... הוא קרוע. התפלאתי, אני מכירה את הבגד הזה היטב. הקרע הזה לא היה קיים לפני שבוע וגם לא לפני יומיים. לא הייתה סיבה שהוא יופיע. ההפתעה הבאה הייתה העובדה שהתופרת, שיצרה את כל השמלות, לא נמצאת באזור כרגע. התחלתי להתפלל ולהבטיח לה' קבלות שונות במידה והכל יסתדר ואני אוכל להגיע לאולם מוקדם, שמחה, עם בגד מתוקן וטוב. יש פתגם כזה שעובר בין האנשים, גם אצלנו במשפחה, בעיקר אצל הסבתות, שבכל אירוע היצר הרע מנסה להתערב ולעשות איזה נזק, עוגמת נפש, הוא לא יכול לתת לזה לעבור חלק. בלב התנחמתי שהנה, המרוץ לתיקון הבגד יהיה הדבר שגורם עוגמת הנפש וזהו, נגמור עם זה. חברות ומשפחה התוודעו לעניין והתגייסו לעזור. בסוף איתרתי תופרת שהסכימה לקבל אותי, במחיר מופרז, אך לא הייתה לי ברירה. התופרת התגלתה כיעילה במיוחד. תוך רבע שעה הבגד היה מוכן, ואני התחלתי לומר מזמור לתודה. שמחתי כל כך שהנה זה מאחורי, וכך, בעודי יוצאת מהתופרת כדי להגיע אל האולם - והבגד בידי - הוא

"ככל אשר שאלת"

תשובות לכל השאלות המצייות

רישום מראש חובה: 073-222-1-300
לגברים ונשים בהפרדה מלאה

הרב אייל אונגר - הרה"ג זמיר נתן - הרב צבי אזרחי

אי"ה מדי יום חמישי מ- 24.11.22 חשון | 19:30
4 מפגשים |
בית הידרבות, רחי שנקר 20, פתח תקווה

למה לפעמים צדיק ורע לו רשע וטוב לו ??

לא צריך להיות התיפרך?

התרופה היהודית לחרדות

המשך מעמוד 2 <<

בספר "נפש החיים" (שער ג' פרק י"ב) כותב כי "ענין גדול וסגולה נפלאה להסיר ולבטל מעליו כל דינין ורצונות אחרים שלא יוכלו לשלוט בו ולא יעשו שום רושם כלל. כשהאדם קובע בלבו לאמר הלא ה' הוא האלקים האמתי ואין עוד מלבדו יתברך שום כוח בעולם וכל העולמות כלל... כן יספיק הוא יתב' בידו שממילא יתבטלו מעליו כל הכוחות והרצונות שבעולם שלא יוכלו לפעול לו שום דבר כלל".

אולם, בעל החזון איש (בספרו אמונה וביטחון) מחדד שהביטחון הוא לא לחשוב שאם נבטח נקבל בהכרח את כל מה שאנחנו רוצים, אלא שנדע שכל מה שאנחנו מקבלים, הוא בדיוק מה שהכי טוב לנו. ההתמקדות במחשבות של אמונה וביטחון על הטוב, מונעות גם מחשבות שליליות על אסונות ודברים רעים שאולי יקרו שהן עצמן עלולות להביא לקטרוג בעולמות העליונים, שיגרם חלילה להתממשות הדברים, כמו שקרה לאיוב ועל כך העיד בעצמו "כי פחד פחדתי ויאתיני ואשר יגרתני יבא לי" (איוב ג, כ"ה). ולכן יש להתמקד במחשבות של אמונה וביטחון על עתיד של טוב גלוי.

מקור נוסף לדברים הוא הפסוק במשלי (ג, פסוק כ"ו) "כי ה' יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכד", וביאורו בלשון רבי ישעיה מטראני זצ"ל "לא תבוא עליך רעה כי שמת מבטחך בשם, לשמור מצוותיו, ולפיכך שמר הבורא רגלך, שלא תלכד בשום רעה". רבנו יונה כותב בביאורו לפסוק זה "כי עם שמירת התורה והביטחון, יגן ה' יתברך בעד החוסה בו מכל צרה, שנאמר 'מגן הוא לכל החוסים בו' (שמואל ב' כ"ב, ל"א)". עוד כותב רבינו יונה בביאורו זה "ובוטח בה' ישובג מן הצרה בשכר הביטחון, אף על פי שהייתה הצרה ראויה לבא עליו", ומביא את הפסוק במשלי

(פרק כ"ט) "חרדת אדם יתן מוקש, ובוטח בה' ישגב". כלומר, אפילו לאחר שנגזרה גזרה רעה על האדם, בכוח הביטחון בה' ניתן לבטלה ולהינצל מן הצרות. הבטחת ה' אלינו "הבוטח בה' - חסד יסובבנו" מביאה את האדם לידי רוגע ושלווה. בכוח הביטחון ברחמי וחסדי שמים אנו מסוגלים לקבוע את הנהגת שמים עמנו, ולהופכה להנהגה של הגנה והצלה, של חסד ורחמים.

נסיים בעצה טובה להאזין לעיתים לשיעורי אמונה וביטחון, ועל ידי חיזוק הידיעה וההרגשה כי מישהו עושה את הכי טוב עבורנו, נגיע לרוגע ושלוה אמיתיים.

הסיפור עם השמלה המקורית ועם זו החלופית. הכל נשכח ויכול היה להיות עוד אפיזודה מהעבר. אלא שכעבור מספר חודשים, נשמעה דפיקה בדלת, ובפתח עמדה אותה מכרה, מושיטה לי מעטפה. בתוכה גיליתי את מלוא הסכום של דמי התייוך שלא שולמו לי מעולם.

"אני חייבת לך הסבר", היא אמרה, וסיפרה, שבתחילה היא אכן לא תכננה לשלם לי, תוך ניצול המצב שבו לא סיכמתי מראש באופן ברור על תשלום, כמו גם העובדה שלא סגרנו על חוזה.

אבל אז, בתקופה שבה הזמנתי אותה לאירוע, הגיעו ימים אחרים. המצב הכספי שלה היה בדין רע. זה הגיע לרגעים שבהם שלא היה לה איך לעשות קניות לשבת. ובדיוק אז, התקשרתי לבקש ממנה סיוע בפתרון בעיית השמלה. לדבריה, הייתה זו תקופה ארוכה ללא לקוחות, וממילא ללא הכנסות, ועכשיו אני, בדיוק יומיים לפני שבת באה עם בקשה שיכולה להניב עבורה סכום כסף כלשהו... היא סיפרה כיצד התלבטה רבות. לא היה לה נעים, היא נאכלה מבפנים מבושה ברגע שבו אמרה את ה"מחיר", אבל למרות הכל היא ראתה מולה את פניהם של ילדיה, ולא עמדה בזה. זו גם הסיבה שהיא נקבה בסכום מופקע. הוא היה קרש ההצלה שלה.

ואז, כשהיא רוצה רק להימלט משם, בעלי שלף את התשלום כלאחר יד, בנעימות. זה נתן לה הרגשה טובה כל כך, כאילו זה נראה לנו הגיוני. היא תיארה כיצד הגיעה לביתה ובכתה בבכי של הקלה כשהיא לא מסיימת להודות לנו. ברגעים הללו היא קיבלה על עצמה, שלעולם לא תשחק עוד עם שכר המגיע לאנשים על עבודתם לא שכר המיועד לאלו שעובדות עמה, וגם לא לחברות כמוני. את החוב אלו, כך היא הבטיחה לעצמה, תשלם בהזדמנות הראשונה שירחיב לה השם את פרנסתה.

וזה באמת מה שקרה. כשהעסקים החלו לשוב למסלולם. התשלום הראשון היה - אלו. לעולם אין לדעת מה עובר על אנשים, גם כשנראה לנו שאנחנו ממש יודעים. אז כנראה שלא. ומעל לכל, אין מי שלא יכול להשתנות. גם אנחנו.

נתפס מבלי שמים בבורג שבלט מעמוד תאורה ברחוב, והתוצאה הייתה נוראה. הבגד פשוט נקרע בצליל שקרע לי את הלב. הפעם, כך נראה, כבר אין שום אפשרות לתקן את הבגד בצורה ראויה. עמדתי המומה, לא יודעת מה לעשות. האופציה היחידה הייתה ללבוש בגד פשוט לגמרי, ממה שהיה לי בארון. כל התכנון של חצי השנה האחרונה, כל החלומות, כל ההתאמות, הכל נזרק בשנייה אחת של חוסר שימת לב.

אחותי, שהייתה באמצע שיחת טלפון איתי, שמעה את כל ההתרחשות. היא זכרה שיש מישהי בשכונה שיש לה שמלה כזו להשכרה. כשהיא אמרה את השם שלה, הסתחררתי. זו הייתה, ובכן, אותה מכרה שלא שילמה לי על התייוך.

ביום רגיל לא הייתי חושבת על הכיוון, אבל עכשיו, בנסיבות האלו, זה היה אחרת לגמרי. התקשרתי אליה. באותם רגעים שמחתי שלפחות הזמנתי אותה, כך שנחסכו ממני עוגמת הנפש וחוסר הנעימות לבקש ממנה טובה כאשר היא מודרת מהאירוע הזה... שיחת הטלפון שלי אליה הייתה לפתע הגיונית. היא מיד נרתמה והסכימה להביא לי את השמלה עד הבית.

מיד כשראיתי את השמלה - ידעתי שתתאים לי. שאלתי אותה בנימוס כמה עלי לשלם, כשאני חושבת על זה שהנה, זו ההזדמנות שלנו "לסגור" את הסיפור הלא נעים. היא כמובן תוותה, אני אודה לה ואסלח בלב שלם. אבל לא. היא ענתה בלי להסס, ללא שום בושה, סכום די גבוה, כזה שאף היה גבוה ממחירי השוק.

בלי להראות זאת כלפי חוץ, רתחתי מזעם. דמי געש בקרבי. אחרי הכל, את חייבת לי כסף, ומסיבות שלך את לא מוכנה לשלם. לפחות אל תדרשי, או לכל היותר נתקבי סכום סמלי לכיסוי הוצאות...

אבל החלטתי לשתוק, ולו למען זה שיהיה לי לזכות והאירוע יעבור בשלום. מי כמוני יודעת כמה חסדי שמיים צריכים ביום כזה.

בעלי, שהיה לידי, הבין את העניין, ולפני שאומר משהו מיותר, הוא שלף מיד את הסכום במזומן ומסר לאותה חברה.

מכאן הכל זרם על מי מנוחות. היה אירוע מדהים ממש. הכל היה טוב כל כך, שאפילו שכחתי מכל

החלטתי לשתוק, ולו למען זה שיהיה לי לזכות והאירוע יעבור בשלום. מי כמוני יודעת כמה חסדי שמיים צריכים ביום כזה. בעלי, שהיה לידי, הבין את העניין

חזרי תשמל

ספרים

משהקים

ספרי קודש

יודאיקה

ריהוט ועיצוב

שבוע אחרון למבצעים!

הגעת שופינג
Shopping IL
by Google
בהידברות!

אלפי מוצרים
מדהימים
במחירים
שאסור
לפספס!

SHOPS.HIDABROOT.ORG | 073-222-12-50

"קל יותר למנוע מיהודי להגיע למיסיון, מאשר להוציא אותו ממנו"

הרב טוביה סינגר, מומחה עולמי להתבוללות ומיסיון, נלחם בעוז בתופעת הנפילה לאמונות זרות, בכל החזיתות - כולל ניהול דיבייטים מול פרופסורים נוצרים

מלומד שיענה עליהן, אלא גם כפרופסור נוצרי שומע טענות אלו, הוא נותר ללא מענה.

"לכן הדיבייט הוא כלי בעל עוצמה רבה, כי רואים שמה שאני מלמד הוא "חסין כדורים" גם מול מלומדים נוצרים. והכל נעשה באופן מנומס, וכולם מסתירים זה עם זה. מעניין לציין שפעמים רבות מלומדים ופרופסורים נוצרים מנסים להוכיח את הנצרות מתוך ספרי הנצרות עצמם, שזה טיעון מעגלי".

ישראלים רבים כלל לא מודעים לפעולות המיסיון הללו, והעובדה הזו משמחת אותם בהחלט. "אני מקווה שאחינו ואחיותינו לא ייחשפו לזוהמה הזו", הוא אומר, "חשיפה כזו עלולה להפוך אותם לפגיעים יותר". עם זאת, הוא מחדד הבדל מעניין בין הישראלים לבין יהודי ארצות הברית: "יש אנשים רבים בישראל שמאמינים בה, ויחד עם זאת הם די אבודים מבחינה רוחנית... אתה יודע, בארה"ב, אם תשאל אדם מה היא אמונתו הדתית, והוא יענה לך: 'אני חילוני', זה אומר שהוא לא מאמין באלוקים.

"אבל בישראל אתה יכול לשאול יהודי ישראלי מה היא אמונתו הדתית, והוא יענה שהוא חילוני. תשאל אותו 'האם אתה מאמין באלוקים?', ובמקרים רבים הוא מיד יענה: 'בטח שאני מאמין!'. ישראל היא מדינה דתית מאוד, מסורתית ביותר. אדם 'חילוני' אומר: 'נכון שאני חילוני, אבל זה לא אומר שאני אוכל חמץ בפסח או אוכל ביום כיפור, לעולם לא אעשה זאת'".

אבל דווקא המצב הזה, בעיניו, עלול להיות מסוכן מאוד. "מדינת ישראל מלאה במיליוני יהודים שצמאים לקרבה לבורא עולם, אבל אין להם גישה למקור השתייה", הוא מסביר. "הם רעבים למערכת יחסים עם ה', אבל החינוך הדל שקיבלו בקיבוץ ובת"א וכו' לא מספיק כדי לעמוד מול המיסיונרים, וזו חולשה.

"אותם מיסיונרים שמחים מאוד לבוא ולמלא את החלל הזה במסרים של הנצרות, על ידי שינוי ועיוות פסוקי התנ"ך, הוצאת פסוקים מהקשרם ואפילו המצאת פסוקים שאינם קיימים כלל בתנ"ך! השיטה הזו כלל לא חדשה, אלא נמצאת עוד בספרי היסוד הנוצרים, שבה יש פסוקים שכביכול מצוטטים מהתנ"ך, אבל למעשה הם מומצאים לגמרי.

"מכל מקום, לישראלים עדיין יש יתרון - הם יכולים ללמוד את התנ"ך בשפה המקורית שבה נכתב, בלשון הקודש שבה ניתנה התורה בהר סיני מבורא העולם". וזו מבחינתו גם העצה שיכולה להביא ל"חיסון רוחני" נגד הנפילה למקומות הללו.

"התבלין היחיד, תרופת הנגד היחידה למיסיון הנוצרי היא לימודי תנ"ך, לאור פירושי חז"ל והמפרשים", הוא קובע נחרצות, "הבנת הספרות היהודית הקדושה, הכרת ההיסטוריה היהודית. מי שיש לו קשר אמיתי עם ה', אף מיסיונר לא יוכל לקחת זאת ממנו.

"הישראלים לא צריכים ללמוד כמונח את סיפורי הנצרות, אבל הם כן צריכים ללמוד את ספר דניאל, הם כן צריכים להתענג על ספר ישעיהו. אנשים צופים בהרצאותיו וחושבים שאני גאון, אבל למעשה כל מה שאני עושה זה ללמד אותם תנ"ך. זה הכל, זה פשוט מאוד. והם מתפלאים: 'איך לא ידעתי זאת?', והתשובה היא - כי מעולם לא למדת את ספר דניאל! ספר דניאל מכיל רק 12 פרקים. תוכל לקרוא את רש"י, או המלבי"ם, ולהבין מצוין את הספר, הפסד גדול למי שלא לומד אותו. תלמדו את התנ"ך הקדוש שלנו! זה החיסון היחיד למיסיון הנוצרי", מסיים הרב סינגר את דבריו.

"אני נוקט בשתי הגישות, כשהגישה הרגשית ראשונה לבוא. שהרי לכל יהודי הנצרות רחוקה מאוד, ולא רק זרה - אלא אף עוינת, לאור כל הסבל שגרמה לנו ב-2000 השנים האחרונות. לכן חברי הקהילה של כת היהודים המשיחיים הם בדרך כלל חברותיים מאוד, ומסבירי פנים לכל יהודי חדש שמראה בהם עניין. אף על פי שאמונתם כוללת את כל יסודות הנצרות, לא תמצא בקהילות המשיחיות סממנים נוצריים ששיפיעו מבחינה רגשית על היהודי, כגון צלב וכו', וזאת כדי לטשטש את הגבול הברור בין הנצרות ליהדות.

"מכל מקום, היהודים שנפלו לנצרות הם היהודים שקל יותר להגיע ולגשת אליהם. אם תפנה ליהודי כזה ותאמר לו את הדברים הנכונים באופן הנכון, הוא יחזור ליהדות מיד".

מה גורם ליהודי לחשוב בכלל על זה? מה עלול לדחוף אותו לשם?

"בתחילת דרכי גם אני לא הבנתי זאת, אבל כעת העניין ברור לי. כבני אדם, לעיתים קרובות אנו עלולים לחוות בגידה או פגיעה דווקא מאותם אנשים הקרובים

ויקרים לנו, שלמעשה היו אמורים להגן עלינו. בנצרות, מציגים את אותו האיש כמי שנבגד על ידי מי שהיה הכי קרוב אליו - העם היהודי, וזה גורם לאנשים להזהרות רגשית עם החבר הדמיוני הזה, ולפתח בתוכם רצון שלא לעזוב את האמונה בו, כדי שלא לעשות לו שוב מה שכבר חווה בעבר. לנו זה נשמע מגוחך, אבל כך הנצרות מושכת אליה את מאמיניה".

האם יש דרך מסוימת שבה עדיף לנסות לעזור ליהודים כאלו?

"כן. תמיד עדיף שהשיחה תהיה בארבע עיניים ולא בתור דיון או ויכוח קבוצתי, כי כשיש קהל מכל סוג שהוא, זה יגרם לאותו יהודי להרגיש שתוקפים אותו, ואז הוא יתקוף בחזרה.

"לעיתים נדירות עלול להיות מצב שבו יהודי שומר תורה ומצוות נופל לאמונה הנוצרית-משיחית, וכמובן, הוא לא מעוניין שהסביבה שלו תדע מכך. במקרים כאלו אני שולח אותו לישיבה מרוחקת, וממשיך לעבוד איתו. ברגע שיהודי שנפל לנצרות מבין שהנצרות שקרית, הוא חוזר אחורה, אל היהדות".

אתה עורך דיבייטים (ויכוח תחרותי) עם פרופסורים ודוקטורים נוצרים. כאן בישראל אנחנו לא רואים הרבה דיבייטים. תוכל לספר לי מה מטרת הדיבייט?

"מטרת הדיבייט אינה לשכנע את הצד השני באמיתות דברי. ברור שאשמח לראות נוצרי נוטש את אמונותיו השקריות ומאמץ את אמונת האמת, אבל מטרת הדיבייט היא תמיד להוכיח לקהל שלי, שקורא את ספרי ורואה את הסרטונים שלי, שטענותי אינן נאמרות בחלל ריק, ורק היכן שאין פרופסור נוצרי

ה כבר לא סוד שבשנים האחרונות המיסיון הנוצרי הגביר את פעילותו בארץ ישראל, ומנסה להפיל יהודים תמימים וחסרי ידע יהודי לנצרות.

אמנם לרובם המוחלט של היהודים זה נשמע הזוי ורחוק, להתנצר, אולם ראשי המיסיונרים מודעים לכך, ולכן הם נוקטים בשיטות של מרמה והטעיה - כגון הצגת הנצרות כגון יהודי, כביכול, וניצול אוכלוסיות צעירות וחלשות להבאת יהודים לאמונה בישו הנוצרי. יהודים כאלו, שקיבלו עליהם את הנצרות, מכנים את עצמם בשם המטעה: "יהודים משיחיים".

"היהודים שנפלו לנצרות הם היהודים שקל יותר להגיע ולגשת אליהם. אם תפנה ליהודי כזה ותאמר לו את הדברים הנכונים באופן הנכון, הוא יחזור ליהדות מיד"

הרב טוביה סינגר, מומחה עולמי לנצרות, נלחם בתופעה הקשה, ועוזר ליהודים לצאת מחשכת הנצרות חזרה לחיק היהדות.

לאחרונה געשה הרשת כשהתפרסם סרטון דרמטי שבו פגש הרב סינגר באקראי ברחובות ירושלים מיסיונר נוצרי שהטיף לאמונה בישו. הרב התעמת איתו, ותוך מספר דקות בודדות הוכיח לו מתוך התנ"ך, ולהבדיל מהברית החדשה, שהנצרות שקרית ומטעה.

הרב מעורב גם בהדיפת מיסיונרים נוצרים שבאים מחו"ל, במטרה להקים בישראל ערוצי טלוויזיה, להמיר את דתם של יהודי אתיופיה ולהסתגל לתוך קהילות יהודיות תמימות. כל זאת נעשה בשיטות עם ארגון "בינינו" (Beyneynu), שבעצמו הוקם על ידי מיסיונרית נוצרית לשעבר שפעלה לנצור יהודים, גילתה את האמת - והתגיירה.

נפגשנו עם הרב סינגר במטרה לקבל סקירה כללית על העניין המדאיג.

"חיי מוקדשים לעזור ליהודים שמצאו את עצמם במקום החשוך ביותר שנקרא נצרות, ה' ישמרו, ואני עוזר להם לחזור ליהדותם", אומר הרב סינגר, "והשוב מכך, הדבר הגדול יותר שאני יכול לעשות הוא למנוע מיהודים להגיע לנצרות מלכתחילה. קל הרבה יותר למנוע מיהודי להגיע לנצרות, מאשר להוציא אותו מהנצרות. אז אני דואג לכך שהידע על התנ"ך ועל דרכי פעולתם של המיסיונרים יהיו זמינים לעולם, ואני עושה זאת על ידי כתיבה, הפקת סרטונים והרצאות מוקלטות".

האם אתה משיב ליהודי שנפל בצורה ריגשית, או שכלית-פילוסופית?

שומע חריקת בלמים ב-6 בבוקר, ומישהו צועק לו שהבן שלו נפגע, חלילה. שש בבוקר, הוא קם או לא קם?

"מה השתנה הבוקר הזה מכל הבקרים? הערך של הבן שלו גבוה יותר מהעצלות שלו. אז עכשיו העצלות מסתלקת הצידה. יש פה משהו ערכי, יש פה משהו גבוה ששווה לקום בשבילו. זה אותו רעיון. אם אתה מבין שמדובר במשהו ערכי וגבוה, ילדים של ה', בני של הקב"ה, שבמשך השנים חלק מהם הלך לאיבוד, אתה מרגיש שאתה עושה סוג של שליחות, שאפילו אם יש קושי, אפילו אם יש שחיקה - היא לא מורגשת כל כך, כי הערך של הדבר גבוה מאוד מאוד. ועל דברים ערכיים שווה להתאמץ.

"יש סיפור אחד שנשאר חזק בזיכרון והשאיר בי רושם, בגלל מה שהפונה היה, ולאן הוא הגיע", מספר לי הרב את אחד הסיפורים המפתיעים של המחלקה. "הוא התקשר אלי להידיברות, ושאל אם יש איזושהי הרצאה של הרב זמיר כהן. כיוונתי אותו למקום הכי קרוב לאזור מגוריו, ואז שאלתי אותו מה הוא עושה. הוא אמר שהוא מאלה שמארגנים את הקרנבל בריו דה ז'נרו, בברזיל. לאחר בירור מה זה הקרנבל של ריו דה ז'נרו, הבנתי שהוא לא מהל"ו צדיקים... זו הפקה גדולה בסדר גודל שאין כאן המקום לתאר. הלב החסיר פעימה. לא כל יום מתקשר יהודי בסדר גודל כזה. אחרי שדיברנו שיחה ועוד שיחה, כיוונתי אותו לאחד הסמינרים. הוא הגיע לסמינר, ישב בהרצאות, התחיל לשמוע הוכחות לאמיתות התורה, ולאמיתות נותן התורה, ובשלב מסוים הוא פרץ בבכי בסמינר. פתאום הוא הבין - מה עשיתי כל השנים? פתאום הוא הבין מה הוא עשה. כמובן, הרבנים והצוות שם הרגיעו אותו והסבירו לו שאין דבר שעומד בפני התשובה. הוא עשה כברת דרך. אני יכול לומר היום שהוא עדיין קשור לשיבת הרב זמיר.

הוא עשה 180 מעלות. הוא ויתר על כל החלק שלו בריו דה ז'נרו, ויתר על הכל, על העסק שהוא בנה במשך שנים. היום הוא עושה דברים טובים, מזכה את הרבים. הוא החטיא את הרבים, והיום הוא מזכה את הרבים. תשובת המשקל במלוא מובן המילה".

לקח את הכישורון שלו, ועכשיו הוא מנתב אותו למקומות טובים.

"חז"ל אומרים: כבד את ה' מהונך - במה שחונך. יש לך כישורים? זה בסדר, אתה לא צריך לוותר עליהם, רק תנתב ותשאל לפני זה, איך לעשות? מתי לעשות? כמה לעשות?"

אדרבה, לא רק שאתה לא חייב לוותר עליהם, אלא אתה חייב לא לוותר עליהם.

"לשם אותם, נכון. והנה, ברוך ה', היהודי הזה היום זוכה ומזכה. אתמול היה אויב, והיום הוא אהוב, חבר, רע, יקר לפני הקב"ה".

לייעוץ, לעזרה ולהכוונה בכל הקשור לעולם היהדות: מוקד פניות 24 שעות ביממה 03-6106061 מרכזיית הידיברות 03-6166614 דוא"ל tamir@htv.co.il

הראיון המלא עם אריאל זילבר, במדור ה-VOD באתר הידיברות, במסגרת התכנית "עודד בדרכים"

הסודות מאחורי הקלעים של מחלקת ייעוץ והכוונה

עודד הרוש עקב מקרוב אחרי הרב ירון יצחקוב, מנהל המחלקה לייעוץ והכוונה בהידיברות, ששיתף אותו בחוויות מתוך הפעילות המסורה למען כל יהודי

אז איך הם זוכרים לחזור אליהם?

"אני שם לי תזכורות מול העיניים", מספר הרב משה, "וברגע שאני יודע שזה ככה בפרונט, אני יודע שזה דחוף מאוד. כי אני יודע למשל שזה זוג שהתחיל תהליך של שמירת ההלכות של בית יהודי טהור, אז אני מתקשר לברר איך הם מתקדמים, אם אפשר לסייע טכנית, אם צריך לעזור ולעודד אותם, לפעמים יש להם שאלות הלכתיות נוספות, וכן הלאה. הייתה פניה, של אדם שהתקשר אלי והציג את עצמו כיהודי מברית המועצות, קרוב לגיל 50. הוא נשוי, יש לו משפחה, ילדים, איש הייטק גדול מאוד. אבל - לא יודע כלום על יהדות, לא יודע אפילו מה זה ברית מילה. אמרתי לו שאני רוצה לפגוש אותו איתו פנים אל פנים, והזמנתי אותו לכאן, למחלקה. בחסדי שמים, ממש לאחרונה הוא עבר ברית מילה אצל רבי יהודה דרעי, וכל המשפחה היתה לא מזמן עם הרב זמיר כהן בסמינר".

כל זה משיחם טלפון?

"שיחת טלפון. אחת. הוא בסך הכל שאל שאלה, ביקש ייעוץ בנושא אחרי לחלוטין. רק שאחרי שענית לי על השאלה עצמה, שאלתי אותו - מה נשמע? איפה אתה נמצא בעולם הרוחני שלך? ואז הוא התחיל לספר, ודיברנו, והגענו לאן שהגענו".

רק לקנא בזכויות שלהם. בעודי מסתובב במחלקה, מציג לי הרב ירון את אחד מן הוותיקים שברבני הצוות, הרב תמיר חדד. "הוא מחבר אנשים לשיעורי תורה", הוא מספר לי, "וברוך ה', בזכותו הרבה אנשים מתחברים לשיעורים והרצאות. הנה, עכשיו בדיוק הוא עסוק בסידור מדרשה ברמת גן עבור מישהו שפנתה אלינו. ככה בונים עולמות".

משהו אחד טורד אותי. בדור שבו כל שנתים-שלוש אנשים מחליפים עבודות, מנסים להתקדם, לגוון, לא לשבת באותו המקום, דווקא הוא כבר עשרים וחמש שנים מתעסק כמעט באותו הדבר. כן, המחלקה גדלה, הפניות רבות יותר מתמיד, אבל איך אפשר, בשגרה כזו?

הוא שומע את השאלה ומחייך. "נראה לי שזו פונקציה של ערכים", הוא אומר, "קק בנאדם שהוא עצלן, ואף פעם לא קם לפני 10 בבוקר. השמיכה של האחים פריד היא חלק מהחיים שלו. יום אחד הוא

בחוץ, השם נשמע בנאלי למדי. "מחלקת ייעוץ והכוונה", אבל במפנים מתגלה מקום מפעים עם פעילות תוססת.

"מכל השכבות, מכל המינים, מכל הסוגים מתקשרים אנשים", מספר הרב ירון יצחקוב, "פניות שונות ומגוונות מאוד. אנשים שואלים בנושא של שמות, בנושא של חלומות ופטרונם, בנושא של פחדים וחרדות ובלבולים, נושא של זוגיות, נושא של חינוך ילדים".

"אתה מרגיש שאתה עושה סוג של שליחות, שאפילו אם יש קושי, אפילו אם יש שחיקה - היא לא מורגשת כל כך, כי הערך של הדבר גבוה מאוד מאוד"

הפונים מקבלים מענה מידי, או שהם מקבלים הכוונה למקום שבו יקבלו מענה מתאים?

"את המענה הראשון אנחנו נותנים, את הייעוץ וההכוונה, מה שנקרא - את העזרה הראשונה. אנחנו משתדלים לעשות את זה בעצמנו, עם צוות של יועצים שנמצא פה במחלקה, שכולם ברוך ה' ותיקים, מיוחדים, טובים ויודעים את המלאכה. אחר כך הם מחברים את הפונים לאנשי מקצוע - אם אלה יועצים זוגיים, או שיעורים מגורים של הפונים. חלק גדול מהמתקשרים מעוניין בעצם להתחיל משהו, ולא יודעים איך - אין להם בסיס, אין התחלה. לא יודעים בדיוק איך להתחיל. אני מבין שיש בורא לעולם, משהו שנשמה מקשקש, אבל מה עכשיו? ואז הם מגיעים למחלקת ייעוץ והכוונה".

הרב לוקח אותי לאחת העמדות. "יש פה רכזים, יש פה שמות של מארגני סמינרים, יש פה רכזים של חברות פרונטליות וטלפוניות, ואנחנו מתאימים בינם לבין הפונים".

"לא רק זה", מוסיף הרב מאיר משה, מיועצי המחלקה, "יש לי פה גם אנשים שאני יודע שזה SOS. שאני צריך אחרי שבועיים להתקשר ולשאל מה שלומו של הפונה".

הידיברות במיזם
לחורף שיחמם את הנשמה

הפצת 1,000 שיעורי תורה, הפרשת חלה והתחזקות לנשים ברחבי הארץ. בזכות נשים צדקניות נגאלו ישראל ובזכותן עתידין להיגאל

פרסום ישלח בחינם להפצה בווטסאפ

הערב ללא עלות ייגיי עכשיו:

073-222-1-290

מתנת הוקרה לכל מארגנת חוג בית

מבול של שפע אצלך בסלון

הכניסי את הרוח אל השגרה האפורת הזמני חוג בית מעצים ומרומם

מזמינים כ-20 נשים וכל מי שבא לך!

קובעים תאריך ושעה

מתקשרים להזמין אחת ממיטב הרבניות

צעדים 3 לארגון חוג בית

הידברות לנוצר

שווה ציטוט

”

”ככל שאדם נמצא במקום נמוך יותר, ככה הוא צריך אור גדול יותר גדול כדי לראות. כי אתה נמצא בשאלה ככה, ואי אפשר שישיר ילמד אותך אמר אלו הרבה ותחיל לחזור בתשובה”

(אלון יופה)

”

לא מצליח להתחבר ללימוד גמרא? נדאי לך לקרוא!

שווה חיוך

יש לי הרגשה שאני צריך לנקות את הבית אף כי אצבע לנוח ואחכה שהרגשה הזו תצבור

אני מחיים לא אפיון את המשפט: "האכזר והמלווים" מה, זה לא התפקיד שלהם???

הסיפור הזה שאני חולק בישראל זה כבר לא צחוק. בסוף שוב ייעוץ אר הקראמבואים

בעליל, רשתות חברתיות. כל אלה יוצרים טומאה בנשמה, היפך הקדושה. הטומאה הזו היא בעצם התדר ההופכי לאותו תדר רוחני של הקדושה, שבאמצעותו ניתן ליצור "קליטה" עם הגמרא. ואם הנשמה שלנו נמצאת איפה שיש טומאה, אין לה קליטה, ממש כמו במעלית שאין בה קליטה לסלולר. כשאנחנו מכניסים לחיים שלנו דברים שהם לא בדיוק ה-BFF (החברים הטובים ביותר) של היהדות, קיימת חסימה של הלב לכל הדברים שנמצאים בקדושה - לימוד גמרא וחיבור למצוות.

אבל ככל שמתרחקים מאותם מקומות נטולי קדושה, אפשר להצליח להשיג "קליטה", ואז פתאום הגמרא נראית אחרת לגמרי...

מי שרוצה להרגיש חיבור בבורא עולם, לתורה ולמצוות יהיה חייב לקבל החלטה אמיצה - איפה הוא רוצה לחיות, במקום בלי קליטה או עם קליטה. כל הדברים האלו רמוזים כבר בדברי חכמים, שמי שלומד בלי קדושה, למשל בידיים לא נקיות, "קשה לשכחה", הוא לא יקלוט, הוא ישכח, כי בשביל להבין את התורה צריכים להיות פנוי לקדושה וטהרה, וודאי לא מלאים בדברים נמוכים.

וגם, אל תשכחו להתפלל על זה. לברך בכוונה ברכת התורה מדי בוקר. לבקש שתצליחו ללמוד יותר ושתמצאו עם מי ועם מה ללמוד בצורה המתאימה לכם.

נכון, השפה זרה לך, צורת הגשת הטקסט, הסגנון, הכל חדש לך. ובכל זאת, דע לך כי הרתיעה מגמרא מגיעה בהרבה מקרים בגלל חסימה שקיימת בנשמה, ולרוב, בכלל לא מודעים לקיומה.

חסימה, מה הקשר?! אז ככה... מכירים את זה שאתם נכנסים למעלית תוך כדי שיחה בסלולארי, ופתאום השיחה מתנתקת כי אין קליטה? זה קורה כי תקשורת סלולרית מתבססת על העברת גלי רדיו בין הטלפון הנייד לאנטנה הסלולרית, ולמעלית לא יכולים לחדור גלי רדיו. המעלית מורכבת מחומר מוליך, ושם לא קיימת קליטה. ואיך כל זה קשור לגמרא? לימוד גמרא זה לא כמו לימוד מקצוע רגיל, כמו אנגלית, מתמטיקה או תכנות, אלא זה לימוד שהוא נמצא בממד אחר, רוחני. כדי להתחבר ללימוד גמרא חייבים קודם כל לדאוג לזה שתהיו במקום שקיימת בו "קליטה". אבל לא קליטה של גלי רדיו, אלא קליטה של תדר רוחני.

כמו שהמעלית היא מקום שיוצר חסימה לסלולר, ככה גם יש מקומות (אבל בקטע רוחני, כן?) שיוצרים אצלנו חסימה לתדרים רוחניים. המקומות האלה הם כל דבר שבעצם נוגד לקדושה - סרטים, אינטרנט וסמארטפון לא חסומים, ביקורים במקומות עם פרסומים לא הולמים, מוזיקה עם מילים לא טהורות

השו"ת המקוצר

? יש לנו מיקרוגל בבית הסכר המיועד לחימום ארוחת צהריים. לא כולם מדקדקים לחמם בו מאכלים כשרים או הכרדה בין בשר וחלב. האם מותר לי לחמם בו אוכל? אין להשתמש במיקרוגל כזה בכלל.

? במהלך היום, כשאני נמצא בבית, אני אוכל לחם יותר מפעם אחת. האם אני צריך ליטול ידיים כל פעם, או שאפשר

ליטול פעם אחת בשביל כל היום? לאחר כל "סעודה" / "ארוחה" אתה צריך לברך ברכת המזון, לא יאוחר מ 72 דקות מסיום האוכל שזה "שיעור עיכול", וממילא כאשר אתה מעוניין לאכול שוב לחם צריך ליטול ידיים ולברך המוציא.

? אני מתנדבת בבית חולים עם ילדים, ולפעמים יש שם גם ילדים ערבים.

? מותר לי לרחם עליהם? אם הם לא פועלים נגד עם ישראל ואינם ממשכת מחבלים, ודאי שיש לרחם עליהם.

? לצערי כספסתי ולא התכללתי שחרית, וכבר אחרי חצות היום. מותר לי עדיין להניח תפילין?

חובה להניח תפילין, לפחות לרגע אחד ביום, עד שקיעת החמה, ויש להגיד קריאת שמע בתפילין, אפילו אם מניחים מאוחר, כי התפילין מכילות כרשת קריאת שמע.

? יש לי שרשרת יפה שבדוגמה שלה יש סימן "פלוס" (+) שדומה לצלב. האם מותר לי לענוד אותה?

אם ברור שזה רק סימן של פלוס, ולא התכוונו לצלב, אין שום בעיה, אבל יש לוודא שזה ברור, גם לייצרן, וגם למי שרואה את השרשרת. לא היית רוצה חלילה שיחשבו שאת תיירת נוצרייה...

הקיבוצניקים הקדושים

קיבוץ שהוקם לפני מאה שנה, נאום נבואי של ראש ישיבה שנאמר לפני שבעים שנה, ורגע אחד מופלא שהתרחש השנה וחיבר את כולם

שתי תמונות של שדות חקלאיים הרעידו לי את הלב במוצאי השנה שחלפה עלינו לפני מספר שבועות.

תמונה אחת הייתה תיעוד של טרקטור רעשני קורע את הלילה באדמה היבשה של מושב בית חלקיה שבשפלה, מותר אחרי שובל אבק ואדמה. זהו חקלאי ששבת שנה שלימה. לא נגע באדמה, לא זרע ולא קצר. כלום כלום. ממש כמו שכתוב בתורה. תדמיינו את עצמיכם רגע לא נוגעים במשך שנה במקור הפרנסה שלכם. הוא שועט אל השדות החרישה ראשונה מלאת געגועים ורגש. שמו של המושב החרדי הזה הוא חיבור של המילים מהפסוק בתהילים "חלקי ה' אמרתי לשמור דבריך". מי יתן לנו זכויות כמו החקלאים המיוחדים הללו.

תמונה שניה, תיעוד של שטחי חקלאות בקיבוץ עין חרוד, בהם פורעים מרושעים ביצעו טרור בעיצומו של החג והשחיתו מאות טונות של כותנה שהיו מיועדות לייצוא. הצביטה שחשתי בלב הייתה אדירה. חשבתי מיד על ר' אופיר מנהל גידולי השדה של הקיבוץ. אדם מופלא, קיבוצניק מושלם, יהודי יקר ומזכה הרבים שתחת ידו נעשו עירוב ומניינים ומה לא.

הייתם צריכים לראות אותו מסתובב בתחילת השנה שעברה בין האבטיחים לעגבניות, מצביע על שדה חיטה אחד שאותו "יפקירו לקראת השמיטה, היא תהיה קודש", כלשונו. ועכשיו, יבול שדות הכותנה הללו, שגם הם נוצרו אחרי כמה שנות הפסקה - ומבחינה הלכתית מתאימים מאוד לשנה זו שחלפה, של שמיטה, יותר מגידולים אחרים - עומד כך ונפרע ברוח, עבודה ושווי רב שהולכים ונשרפים. על הכאב הזה שוחחו איתי עוד מספר תלמידי חכמים שמכירים אותו. אבל אז פתאום הכתה בי ההכרה, באיזה דור

מופלא אנחנו חיים.

מישהו חלם שיבוא יום והלב של יהודים שומרי מצוות, יהיה נתון לכאבם של אחיהם היקרים בקיבוץ עין חרוד, ועוד במוצאי שביעית? הקיבוץ הזה לא סתם הפך לסמל. הוא הקיבוץ הגדול הראשון, זה שהוקם לפני מאה שנים (אחרי הקבוצה הראשונה של דגניה א'). הוא קיבוץ על כל מהותו. קיבוץ על כל ביזוי הדת שלו. זה שמיום הקמתו חבריו לא ממש הכירו בסמכות המוטלת על הרבנות והדת לקבור ולהשיא, ללמוד וללמד. הוא אמנם סמל הקיבוצים, מותג של היפך הדת, אבל הוא לא באמת היה כזה. מעולם לא נאכל חמץ בפסח בפרהסיא בחדר האוכל, וודאי שלא דבר-אחר. כן, אולי פה ושם היו כאלה שגידלו בחשאי, או צדו, אבל בשום אופן לא בצורה רשמית. לעין-חרוד הייתה פשוט משנה סדורה. אידיאולוגיה. הם לא ילחמו בדת, אלא ימציאו ישראלי חדש, אחר. וכך הם עשו.

"כל ישראל קדושים הם", אמר פעם הרב מפוניבז, רבי שלמה יוסף כהנמן זצ"ל (והמשיל את ישראל להלכות "קדשים", שנהגות בקרבנות

בזמן שבית המקדש קיים). "כשם שעל פי ההלכה, קדשים שנפסלו - קדשים הם, כך ישראל עם קדושים, כן, כולם קדושים. גם אחינו בעין חרוד ובגבעת ברנר קדושים, כי סוף סוף ישובו למקור מחצבתם - זרע קודש". וכמה הרימו גבה כשדיבר על התפילין שיצטרכו יום אחד בקיבוץ.

ועכשיו בואו נדבר על הרב מפוניבז'. הוא הגיע ארצה אחרי השואה, לבדו, כשמאחוריו נותרות גופותיהם של רעייתו וילדיו, ועמם כל בני ישיבתו הקדושה שישבו והגו בתורה עד שנרצחו בידי האזורים. הוא החליט להקים בישראל את עולם התורה שלו מאפס. "אני אקים ישיבה עם מאות תלמידים", הוא אמר, וכמה מגדולי ישראל, שהכירו את גדלותו עוד מליטא, חשבו שכנראה הצער גרם לו לאבד את שפיותו. "אתה חולם", אמר לו משהו. "יכול להיות", השיב הרב, "אבל אני לא ישן". והוא הצליח בענק (כהכרת הטוב על סיועה של המדינה, הוא הנהיג לקיים את חוק הדגל, ובימי

העצמאות דגל ישראל מונף מעל בניין הישיבה). כשחשבת על בני עין חרוד שמתכנסים לשיעור לילי שבו האברך שמוסר את השיעור הוא רבי גבריאל, הבן של הגננת המיתולוגית של הקיבוץ, ולידו יושב ר' גדי, ממשפחת מייסדי הקיבוץ, עם זקנו הארוך וכיפתו הגדולה, בעוד ר' אופיר הצדיק מארגן את הגמרות, כמו שמעתי באוזני רוחי את קולו של מרן הרב מפוניבז', שבאחד מסיימי המסכת שערך תלמידיו, בימים ההם, כשראה את הפנים הנפולות שסירבו להתאושש מהחורבן בשואה, שאל אותם רטרורית: "איך יתכן שקהילות קדושות כמו גור ובעלזא חרבו (כך היה אז המצב, למרבה הזוועה), אבל עין חרוד פורחת!?!". וכך הוא ענה להם: "האם לא נבין כי החורבן געג רק בחלק הגשמי, הגופני? הרי בנשמה הנצחית של גור ושל בעלזא לא חל שום שינוי, כשם שרבי עקיבא נרצח ועדיין תורתו חיה בקרבנו. ועין חרוד? רק חיי שעה היא פורחת, כי מה יש לה בעולמה מלבד ההווה? בטוחני שגם היא תחזור בתשובה ותצטרף אל הנצח".

ואם רק יכולתי לחזור עשרות שנים לאחור, הייתי אומר לו, הנה, הקהילות החסידיקות הללו, ברוך השם קמו לתחייה והן מונות כיום אלפי יהודים כאן בארץ הקודש. ובעין חרוד, רבי, בעין חרוד יהודים צדיקים, מסיימים את היום בשדה ורצים אל בית המדרש ללמוד דף גמרא.

איזו תקופה מיוחדת.

בכמה מילים:

אט אט מתפוררים המעמדות והמחנות, ועם ישראל על אדמת הקודש מתחבר למשהו אחד מיוחד שכולו צומח מהשורשים העתיקים. זה לפעמים נראה לנו בטעות מובן מאליו. אז זהו, שלא. אנחנו זוכים לחיות בתקופה שמעולם לא הייתה כמותה.

המדור בחסות

נעם
בר מים היברידי

שאלה בנועם

אחד המתפללים בבית הכנסת "משאת כפי" שאל את הרב, האם ישנה דרך שתאפשר בכל זאת למחוא כף בשבת כהלכה. להפתעתו נמצאה אחת כזו. מהי?

כתרון החידה מעלון כרשת נח:

במשנה (ביצה דף לו ע"ב, וכך נפסק להלכה בשרע סימן שלש סעיף ג), אין מטפחין בשבת, והיינו שאסור להכות כף על כף (למחוא כפיים), ואפילו להכות על הקרקע או על השולחן בקצב המנגינה אסור, מגזירת חז"ל שמא יתקן כלי שיר (חז"ל גזרו על השמעת קול שיר באמצעות כלי, גם אם מדובר בכינור ונבל שאין בעצם הפעלתם מלאכה, גזירה שמא תיקרע נומא (מיתון) ויבוא לתקנה או לקשרה בשבת. וגזרו על כל השמעת קול שיר - גם שלא באמצעות כלי. (ראו).

הגרלה!

בין הפותרים נכונה יוגרל שובר ברשת

תשובות יש לשלוח למייל:
alon@afikim-water.co.il
או לפקס: 02-5807576

אסיקים
טכנולוגיות מים מתקדמות

להזמנות:

077-80-37-880

כשיש נועם 2, אין שאלות!

הידברות

באדיבות מטעמי השף ואבי סופר

הלכה

פינת ההלכה

האם מותר לחמם מאכל חלבי על פלטה שהיא וודאי בשרית?

תשובה

אסור. רק ע"י הפסק, דהיינו שניתה שתי שכבות נייר כסף חוצץ בין הפלטה למאכל

אבי סופר

להזמנות חייגו: *6168

להזמנות חייגו: 052-399-2992

להיות מיוחדת (טייו)

בשבוע שעבר סיפרתי לכם איך אף אחת מחברותי לא התקשרה

כשדיברתי עם רינה וסיפרתי לה מה הרגשתי, היא אמרה לי שגם היא חושבת ששולמית לא היתה צריכה לקנות אותו בגד כמו שלי. כמו כן סיפרה לי שהרבה בנות העירו לשולמית על צורת התנהגותה. לא האמנתי שישנן בנות בכיתה שחשו על כבודי, והפצתי ברירה לגלות לי מי הן הבנות שהגנו עלי.

"לא משנה", אמרה רינה, "העיקר שאל תקחי ללב. שולמית תגלה לבד שהיא טעוה".

הגענו לפתח ביתה של רינה, "טוב, אני חייבת ללכת לנוח, אחרת אני אהיה עייפה הערב", אמרה רינה.

"מה יש הערב?", תהיתי.

"נו, הארוגן במקלט...", השיבה.

"איזה מקלט?", שאלתי.

פתאום תפסה רינה מה שאמרה, ומיד חזרה בה. "לא, כלום, סתם", אמרה.

בשבוע הבא אספר לכם מה קורה בארוגן.

"מה שלומך, שפרה? דאגנו לך!", אמרה רינה. איזו חמודה היא, הרהרתי בלבי. "דאגנו לך", היא אומרת, כדי לתת לי הרגשה שהיא מדברת בשם כל הכיתה.

"בסדר, קצת עייפה", עניתי, וידעתי שאינני נשמעת אמינה כל כך.

"קרה משהו?", ניסתה רינה לרחרח.

"לא משהו מיוחד. אני אדבר איתך כבר מחר", עניתי.

"טוב, תרגישי טוב. מחכים לך בכיתה", סיימה רינה את השיחה.

"מחכים לך בכיתה...", הדהדו המילים באוזני. אלו מילים מחממות את הלב, חשבת, כמה נעים לשמוע אותן.

אולם, האם זו גם מציאות? האם באמת מחכים לי בכיתה?

...

למחרת הגעתי לכיתה קצת מבוישת. ישבתי במקומי כנטע עץ, ולא הבטתי לצדדים. עם הזמן הבנתי שאף אחת לא מודעת כלל למה שעברתי, בדרך חזרה מבית הספר לבית,

לב של ילד אשר מדינה

עולם הילדים

טריוויה

איזו פרשה אינה נמצאת בחומש במדבר?

- א תצוה
- ב מסעי
- ג נשא
- ד שלח

למה שוברים כוס בחופה?

- א זכר לשבירת הלוחות
- ב זכר לחורבן בית המקדש
- ג זכר לקריעת ים סוף
- ד זכר ליציאת מצרים

מתי קוראים בקריאת שמע שעל המיטה רק את הפרשה הראשונה?

- א בליל יום כיפור
- ב בראש השנה
- ג בליל פורים
- ד בליל הסדר

מתי "חומרה"?

- א חום רב וחמור
- ב נקבת החמור
- ג התקן חימום למחשב
- ד דבר שמותר לעשות, ומחמרים שלא לעשותו

איזה פיוט מוהגים לומר בשבועות?

- א יונה מצאה בו מנוח
- ב קה ריבון
- ג מעוז צור
- ד אקדמות

פתרון החידות מפרשת נח:

א. המלאך שונאב עמו, ג. כנגד קרבנות שהתווספו בימים מיוחדים, ג. ט"ו, ד. ת. לעבוד עבודה זרה

פותרתם את כל השאלות?

שלחו אלינו למייל trivia@htv.co.il

ויצינו בכותרת את שם הפרשה

בין הפותרים נכונה יוגרל הספר

"שלושה מנצחים" בהוצאת נקודה טובה

מתנת הידברות שופס.

טיפים ומטנטיים

אם הפותרת מפתיעה אתכם, אתם נכנעים לא לבד. מה זאת אומרת מה עושים עם מזלג? אוכלים בו! טוב, זה ברור. אבל יש גם כמה שמושים מעניינים אחרים שתוכלו לעשות במזלג.

אם אתם רוצים לפקס ענבניה או בצל

לפרוסות דקות ואחידות, תקעו ב'זקן' שני

מזלגות, בכיוון ההפוך לכיוון שבו אתם רוצים

לחתך אותו. הניחו את ה'זקן' על קרש החתוך,

עם המזלגות תקועים עליו - והרי לכם סימן ברור היכן לחתך -

פשוט חתכו את הפרוסות בין שני המזלג.

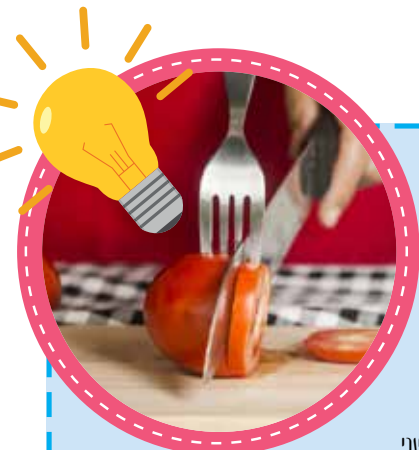
מה עושים עם מזלג?

יש לכם סידור או ספוצ'ון עם רוקסן, והרוקסן נפל החוצה?

קחו מזלג מתחת, ותקעו את פית הרוקסן בשתי השנים האמצעיות של המזלג.

קצת תוכלו להשחיל בקלות כל אחד מצד ה'זקן' לצד אחד של הפיה,

ולחזיר את הרוקסן לשמוש רגיל.

שבוע אחרון למבצעים!

גשם של מבצעים על מגוון ספרים ומשחקים מרתקים לילדים

Shopping IL by Google
זה משחק ולדים

מלאכת אופה / מבשל (ה')

האם מתר להוציא חלק מן האכל מתוך סיר שפעל הפלטה?

כאשר מורידים סיר מהאש או הפלטה, אסור להחזיר אותו להמשך בשול, אלא אם כן המשיכו להחזיק בסיר כל הזמן שלא היה על האש.

כאשר הסיר נמצא על האש, אסור להוציא

ממנו חלק מן האכל שבתוכו. אך אם הסיר גדול מאד, ואי אפשר להמשיך להחזיק אותו כל הזמן כדי להוציא ממנו אכל - מתר להוציא ממנו כשהוא עדין עומד על הפלטה, בתנאי שהאכל שבתוכו כבר התבשל לגמרי. אם רוצים להוריד את הסיר מהאש, יש לודא שהמקום שבו מניחים את הסיר אינו רטב, כדי שהמים שפעל השיש לא יתבשלו מחם הסיר. כמו כן, גם אחרי שהורידו את הסיר מהאש - אסור להניח בתוכו מאכלים שאינם מבשלים, עד שהסיר והתבשיל יתקררו.

בדיחות

בלילה חלמתי שאני מושך כסף מהכספומט. 200 ועוד 200 ועוד 200 ועוד 200... בבוקר גיליתי שכל המיטה שלי מלאה מגבונים.

- יוסי, קום, אתה צריך ללכת לבית הספר.
- אוף, אמא, אני לא רוצה ללכת...
- אין לא רוצה!
- אתה חייב ללכת -
אתה המנהל!!!

- הי, תראה, משהו מונב לך את הרכב! - זה בסדר, הספקתי לרשום את המספר...

הבדיחות מתוך הספר "מן בדיחה 3" מאת יעקב חמו. לרכישת הספר, פנו להדברות שופס.

פקיד איור לעבודה. "מדוע אחרת?" שאל אותו המנהל. "מצטער, השיב הפקיד, "איחרתי להתעורר." "מה?" תמה המנהל, "גם בבית אתה ישן?"

פרק 2

איור: רפי דרוק

19:40 - בכניסה של תרא...

טאה... טאה... טאה... טאה... הפצה תקף מתחילתו אני רק מריב את האזניות וכבר תראאו... או יותר נכון, תראישו

בטח תיה מחיר טוב על אזניות.

חבי, אני רק מצדן אותך שכבר עברו שתי דקות וחצי...

נו... חבי... מה הקשר אזניות עכשו אתה שומע את השעור של הרב שטינקולר, או שאתה כלל מקשיב לשיור חדש?

תרא... אני לא יודע מה אתכם, אבל משהו פה לא נראה לי טוב...

אאאא!!! ת-פ-ס-ו-קו זה מחריש אותי!

מה אתה עושה? עוד שניה אני מתעלף!

ה-צ-ו-ל-ו-אני לא מצליח לזוז מבלתי לזוז

אני לא שומע את עצמי!

חבי! זה לא מצחיקו תכבה כבר את הדבר הזה!

אוקי חברים, תרגעו. תכף תוכלו לשתות מים. אני רק מסובב את הכפתור והשתוק שאחזו בכם יעלם. אני מקווה שזה יעלה, אז פעם ראשונה שאני מנסה את המכשיר הזה...

אני מקווה שאתה הולך להסביר לנו מה זה היה? כי הפעם ממש הגזמת! וחוץ מזה מגיע לנו הסבר, איר זה שאנחנו לא יכלנו לזוז ולא לרק קורה כלום...

מצאו 10 הבדלים

איזה נשמות

הרגע שבו נזרקים מגן עדן אל התענוג הגדול של חיבור אל הבורא

העשייה, בתוך בית רפואה, נולדה תינוקת, ובוכה, איי איי... ותוך כדי היא מזכירה לעצמה - "ירידה זו היא לצורך עליה, עד שכל זה הוא כדאי".
מזל טוב! איזו מתוקה! אבל למה את בוכה?
הנה אמא. איזה אושר!

בתוך תוכה עולה בה קול עמום - אוי, אם הן היו זוכרות כמה טוב היה למעלה, הן היו בוכות עד עכשיו... אך בבת אחת היא מתעשתת, ומזכירה לעצמה שכאשר יודעים את התכלית, ומכוונים לעשייה מתמדת, הבכי נפסק.

העבודה מתחלפת. כבר לא להתענג על אלוקות בגן עדן, כי אם להתענג על חיבור לה'. ודווקא מתוך ניסיון, מתוך התמודדות, מתוך התגברות. אבל מזה ה' שמח. אנחנו לא צריכים לחפש את התענוג שלנו, אלא את שלו.

מתוך המקום הזה - נגלה שזהו בעצם תענוגו הפנימי: לעשות את רצון ה' דווקא פה בתוך העולם. הנשמה לא רוצה לרדת לעולם כי היא מבינה את הריחוק. אך דווקא בריחוק הזה - היא מרגישה קירוב הכי פנימי שיש. קשה לה עם הירידה, אבל היא מבינה את גודל התקרבותה לה' דווקא פה, בעולם העשייה.

דווקא במקום שנראה הכי רחוק, אנחנו בונים לו דירה, דירה שאפשר להרגיש בה הכי בבית.

גם לך יש אפשרות להכיר את היהדות לעוד נשמה. לארגון שיעור או הפרשת חלה אצלך בבית. חייגי 073-222-1290

משיח בא. את מבינה, נשמלה, צריך עוד יהודים שיפיצו את דבר ה' בעולם וכל אחד כזה שמרעיש בעניין - מקרב בעוד צעד את הגאולה. יש לך תפקיד למטה. זקוקים לך!".

נשמלה מתחילה להבין. מפנימה את העניין ורגע לפני שהיא יורדת, המלאך מוסיף: "תראי את המסלול שאותו את צריכה לעבור, האם את רואה את כל העליות והירידות שבדרך? את מסכימה לרדת למשפחה הזאת? חשוב שתהיי שלמה עם המסלול שלך לפני הירידה".

הנשמה מתבוננת ומאשרת. למרות הצער הרוחני שלה, היא מבינה שיש לה מטרה.

"אני מסכימה לרדת, וכן, למשפחה הזאת. עם כל הניסיונות בדרך. בעזרת השם לא אתבלבל בדרכי. אזכור שכל המטרה של ירדתי היא לבחור בטוב. באמת הנצחית. לוותר על ההנאה הרוחנית שלי כדי להניע את כל העולם לגאולה".

ספלאצ'... היא נשלחת אל הגוף האנושי בשדה התעופה לירידת הנשמות בגופים פה בעולם

"איזה תענוג אלוקי אדיר! עוד מעט אני יוצאת מפל", אמרה נשמלה לחברתה.
"אל תדאגי, נשמלה, אין לך גוף לצאת ממנו, שכחת שאת באוצר הנשמות?", קרקעה אותה באחת חברתה.

נשמלה מצטרפת לשיח הנשמות שבאוצר ההיכל, ומוסיפה את שלה: "אוי, איזה אור מיוחד יש כאן! להתענג מזיו השכינה זה הרבה יותר מתחושת גן עדן!".

נשמלה! כרוז חדש יצא, "את נקראת לשדה התעופה לירידת הנשמות. כעת הגיע תורך לרדת לעולם העשייה".

שתיקה רועמת.
"אוי לי. להפסיד את כל השפע הרוחני האדיר הזה? ועוד בשביל מה? מה נגזר עלי? כל כך מהר? אולי עוד קצת...?" מנסה להרוויח עוד כמה רגעים של אושר רוחני.

"מתנצל, זהו צו השעה. עד מתי נמשיך בגלות?", המלאך עונה לה, "רק כשיכלו כל הנשמות בגוף

הרבנית חגית שירה

חכמת נשים

"וילכו שניהם יחדיו"

בית הספר של חיך הוא הבית בו נולדת

הולך? אני הולך ללמוד בישיבה, ענה העלם. מה, אתה לא רואה שאבא שלך מוביל אותך לשחיטה כמו כבש? ענה לו יצחק: אפילו אם כן, אני מסכים!

טוב, ענה השטן, לך ולאבא שלך לא אכפת למות. אבל לפחות תרחם על אמא שלך המסכנה, היא חיכתה לך תשעים שנה, אתה יודע מה אתה בשבילה? אתה כל החיים שלה! מה היא תעשה? מי יגיד עליה קדיש? אם אתה תמות, זה יהיה הסוף שלה, היא תמות מצער... וחויף מזה, אם אתה תמות - אז כל הנכסים של אבא שלך יעברו לישמעאל, והוא ישתמש בכסף לעוונות - הוא יהיה היורש!

ולמרות כל הטענות, אברהם ויצחק עושים את רצון השם, וממשיכים ללכת בשמחה. מדהים! וילכו שניהם יחדיו! יצחק לוקח איתו את הבית, את מה שספג בבית, זה מה שנותן לו כוח.

וגם את, גם אם ההורים שלך הם לא בדיוק אברהם ושרה, אין ספק שיש בהם הרבה טוב. קחי אותו איתך לחיים, זה ייתן לך הרבה כוח - לנצח!

ניתן להזמין את הרבנית חגית שירה לחוגי בית בכל רחבי הארץ, ללא תשלום 073-222-1290

אברהם: לאן אתה הולך? אז אברהם ענה לו: אני הולך להתפלל...

כן, בטח, ענה השטן, אז למה אתה לוקח איתך עצים וסכינ? תדע לך שאתה שוטה, אחרי שנולד לך בן בגיל מאה את הולך לשחוט אותו!?

אם אתה חושב שהשם יתברך אמר לך ככה - אתה טועה, אתה חלמת חלום... בגיל שלך יש קצת דמיונות, וזו בכלל לא מצווה, זו עברה...

ואברהם אבינו, שכולו חיבור עם השם, יודע את האמת. הוא יודע שהשטן רוצה לקחת ממנו את המצווה הזו, והוא צועק עלינו:

לך מכאן!

כשהשטן ראה שהוא לא יכול על אברהם, הוא עזב אותו.

ולאן הוא הלך? הוא הלך ליצחק. הוא הוציא מקופסת התחפושות שלו תחפושות של בחור צעיר, ושאל את יצחק: היי יצחק... לאן אתה

מי שרוצה להיות מורה, צריכה ללמוד בבית ספר להוראה. מי שרוצה להיות אחות, צריכה ללמוד בבית ספר לסייעות... נכון? יש יעד, אז לומדים ומשתלמים בבית הספר המתאים.

ככה זה בדיוק בחיים. לכל אחת מאיתנו יש יעד מסוים, תפקיד מיוחד, שליחות בלעדית המתאימה רק לה. את ורק את

יכולה למלא את תפקידך, את שליחותך... ובהתאם לשליחותך פה בעולם, הקדוש ברוך הוא שם אותך בבית הספר שישכיר אותך, יעצב ויבנה אותך - חזקה - בדיוק לתפקיד שלך.

בית הספר של חיך הוא הבית בו נולדת. ההורים הם מורי הדרך שלך, והמסר המדהים מהפרשה שלנו, שבה אברהם אבינו מתנסה בניסיון הכי קשה הוא: וילכו שניהם יחדיו.

זה לא היה פשוט, השטן עמד להם בדרך. בתחילה התחפש השטן לזקן, והוא שאל את

הידברות

<p>ריקוד ותנועה קרן בנין</p>	<p>אומנויות הבמה והמשחק מאת היוצרת נעמי כהן</p>	<p>שירה ומוזיקה אורה יסכה</p>
---	--	--

הקדימי להירשם << rei@htv.co.il | 073-222-1260 | **הידברות פותחת בפניך בית ספר לשירה ואומנויות הבמה עכשיו זו ההזדמנות שלך!**

ראי הבמה כולה שלך

מה זה CBT?

למה מיועד טיפול CBT, ואיך מתמודדים עם אכילה מתוך שיעמום?

2 לעיתים קרובות אני רואה כאן במדור המלצות על טיפול CBT. מה זה הטיפול הזה? ועד כמה הוא יעיל?
 טיפול CBT הוא טיפול פסיכולוגי קצר מועד וממוקד מטרה. הטיפול מבוסס מחקרית, והוכח כיעיל במקרים של חרדות, דיכאון, כפייתיות ועוד. הוא קצר מועד, כלומר מספר המפגשים נע בד"כ בסביבות חמישה עשר מפגשים. הטיפול ממוקד מטרה: בתחילת הטיפול מוצבות מטרות, בשיתוף עם המטופל, אותן אנו מנסים להשיג במהלך הטיפול.

פחות מתמיד, אך עדיין - כוח יש לה... כתוצאה ישירה היא חשה עצמה ככילון, חסרת ערך, לא יוצלחית ועוד, מה שהעצים בה את תחושת הדיכאון. אז אם אתם חשים מצוקה רגשית או דכדוך לאורך זמן, אתם מוזמנים להגיע לטיפול CBT. **יפה אפרגן, MA, אשת חינוך ומטפלת CBT במחלקת "נפשי בשאלתי"**

2 אני מצליחה בתוכנית שינוי האכילה שלי, אבל בכל הזדמנות של שיעמום אני מתחילה לאכול, בלי יכולת להפסיק. יש דרך לשלוט בזה?

כל מחשבה וכל עשייה שלנו תלויים בתת המודע. על מנת לשנות את ההרגלים ואת החשיבה יש להבין את תת המודע, יש להשתלט על המחשבות שמשבשות את הפעולה שלנו וגורמות לנו לאבד שליטה.

תת המודע הוא אשר אחראי על השנויים ההתנהגותיים והחשיבתיים שאנו מייחלים כל כך לעצמנו, ולכן יש להתחיל משם. ליצור מערכת עבודה חדשה, "תכנות" חדש למוח, אשר בעזרתה תוכלו להשתלט על הדחף לאכילה.
 הדבר היחיד שגורם לאנשים להגיע שוב ושוב לאותה הנקודה היא שהם פועלים מתוך דחף רגעי. הדחף הוא שגורם להם לאבד שליטה, הוא משבש את החשיבה הנכונה וההגיונית.
 לכן מתחילים עם החלטה נחושה וכנה - אל המקרר לא פונים בזמן שיעמום, אלא רק בזמן רעב!
 כאשר תחליטו שאתם אוכלים רק כאשר אתם רעבים באמת, דהיינו בזמן הארוחות בלבד, תבינו שכל אכילה אחרת היא שיעמום. **(ד"ר סיגל תמיר, ד"ר לתזונה ומדעי ההתנהגות)**

ב-CBT אנחנו עם "הפנים קדימה", פחות מתעסקים בעבר, יותר שמים דגש על מה עושים כדי שהעתידי יראה ורוד יותר, בע"ה. טיפול CBT נוגע במחשבות, ברגשות, בתחושות פיזיולוגיות ובהתנהגויות שקשורים זה בזה. טיפול זה בעיקרו קשור להיבט הקוגניטיבי, וכמובן מלמד התנהגויות חדשות, שמסייעות להפחית מצוקה אותה חווה המטופל. ידוע כי דפוסי חשיבה שליליים מחזקים את המצוקה אותה אנו מרגישים. למשל: מטופלת הגיעה אלי כשהיא סובלת מדיכאון, ואמרה לי "אני עומדת להגיש התפטרותי מהעבודה, אין לי כוח לעבוד...". היא אכן הודיעה על התפטרותה. למעשה, היא החמיצה הזדמנות לבדוק אם המחשבות שלה מציאותיות ואין לה באמת כוח לעבוד, או שאולי אם היתה הולכת לעבודה היתה מגלה שיש לה כוח. אולי

ריפוי רוחני

בתורה ישנן תרי"ג (613) מצוות, המתחלקות לשני סוגים - רמ"ח (248) מצוות עשה ושל"ה (365) מצוות לא תעשה. בספר הזוהר כתוב: רמ"ח (248) מצוות עשה כנגד רמ"ח האיברים שבגוף האדם, ושל"ה (365) מצוות לא תעשה, כנגד מספר הגידים בגוף האדם.

גם נשמת האדם בנויה מרמ"ח (248) איברים רוחניים ושל"ה (365) גידים רוחניים, הניזונים מקיומן של המצוות: "כל איבר מן רמ"ח איברים ניזון ממצווה פרטית המתייחסת לאותו איבר, וכאשר יחסר לאדם קיום איזו מצווה, גם האיבר הפרטי המתייחס למצווה יחסר ממנו מזונו הנמשך לו מארבע אותיות ההו"ה" (רבי חיים ויטאל חלק א', שער א'). "ובעשות האדם אחת ממצוות ה' כראוי, מתקדש על ידה אותו האיבר המכוון נגדה ומחיה אותו... נטהר ונתקדש גם כן אותו הגיד הפרטי המכוון נגדה ומחיה אותו" (רבי חיים מוולוז'ין, "נפש החיים").

כל יהודי צריך לדעת כי ישנה סיבה רוחנית לכל מה שלא תקין בגוף, בין אם בשל עבירה או אי קיום מצווה כהלכתה, ובין אם בשל זלזול בגופו, שאף זה סוג של עבירה כלפי עצמו. לכאורה, אנו חושבים כי מחלה מתפתחת רק בגלל אורח חיים לקוי. ואנו צריכים לשאול את עצמנו, מה קדם לזאת? מה המידה בנפשנו המונעת מאיתנו לחיות נכון? הכל מתחיל במישור הרוחני. לכן אדם שנפגע באיבר מסוים צריך גם לשאול את עצמו במה פגם מבחינה רוחנית, ומתוך הייסורים יוכל לתקן את דרכיו ולחזור בתשובה על כך. לכן כל יהודי חייב להשתדל לקיים את כל המצוות על הצד הטוב ביותר.

דוגמא: במהלך החורף, לבת משפחתי הופיעו פצעי קור בפרקי האצבעות, עם נפיחות ואדמיונות. הוריתי לה לעסות את פרקי האצבעות עם שמן זית או קוקוס בעדינות עד שהכאב יחלוף, וכך למשך מספר דקות, יום יום. העיסוי עזר, אבל לא לגמרי. לאחר כחודש ימים ידעתי שיש פה משהו אחר, כי על פי דרך הטבע זה כבר היה אמור לעבור, וגם האביב הגיע ומזג האוויר התחמם. באותו שבוע, בהשגחה פרטית, קראתי על הלכות נטילת ידיים, ולימדתי את הילדה את פרטיה ודקדוקיה. גילינו להפתעתנו שהנטילה שלה היתה שגויה ולא על פי ההלכה! תיקנו את המעוות מיד, התחלנו לדקדק בנטילה כהלכה, ובאותו שבוע הכל נעלם כלא היה. ישתבח שמו לעד.

לרכישת המהדורה האחרונה של הספר "חיי התזונה להתנתקות, להבריא, לרזות בקלות" חייגו להידברות שופר: 073-222-1250

ראשון | י"ט חשוון | 13/11
 מתנס 'קרית עקרון' רחוב המייסדים 1
 המקובל הרב יצחק בצרי | הרב חיים זאיד
 הרבנית חגית שירה

שני | כ' חשוון | 14/11
 מתנס מגדל העמק רחוב רמת יזרעאל 5
 הרב חיים זאיד | הרב יעקב חמו
 הרבנית חגית שירה | הזמרת אסתר כליפא

שלישי | כ"א חשוון | 15/11
 מתנס 'בית יוחנן' רחוב דרך רזיאל 4
 הרב חיים זאיד | הרב יעקב חמו
 הרבנית חגית שירה | הזמרת אסתר כליפא

המקובל הרב
יצחק בצרי
 הרב הרב
יעקב חמו
חיים זאיד

הזמרת
חגית שירה
אסתר כליפא

073-2221240
 פתיחת שערים 19:30 | לנשים ונערות מעל גיל 18 | הכניסה בעלות סמילת

תפריטי
אסתר
 שחרור לגוף ולנשמה

שבת פרשת ויצא | חמישי-שבת ז'ט"ו כסלו | 1-3/12
 מזח פרטי למלון | טרסת שמש גדולה | משחקיה לילדים
הבטיחו מקומכם עמנו
 - מספר המקומות מוגבל -
073-222-1-270

**ממלאים את
מר חשוון
במתיקות
התורה**

בהידברות שופס מחכים לכם עשרות ספרי אמונה ובטחון שיחממו לכם את החורף באש של תורה

מהרו להזמין << 073-222-1250
shops.hidabroot.org

פרשת 'ויצא' | ח'ט' כסלו | 2-3.12
חדרים מרווחים • ארוחות גורמה
הרצאות מרתקות
הבטיחו מקומכם < 073-222-1-270

תיו ירושלמי
בגני ירושלים
 נופש שיחמם את הנשמה

העלון מוקדש:

לעילוי נשמת: מיכל עומסי בת שמחה וחיים | פונגדה בן טורי | שבת בן יולט ואברהם | דוד דותן בן זיוה
 מהבובה בת חוור | מאיר בן שושנה **רפואה שלימה וכל הישועות:** עלזה בה זוהרה | יאיר בן טליה | נצרת בת חנוס
 רונן מכלוף בן שולמית שרה **לזרע קודש בר קיימא:** חמוטל בת נאוה | אריה בן בת שבע | תמר בת אסנת

להקדשת העלון
חייגו: 073-2221388
 (שלוחה 3)